Euroopan yhteisöjen

virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 26

46. vuosikerta

31. tammikuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

Komission asetus (EY) N:o 161/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 162/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, rehun lisäaineen hyväksymisestä** ([1]) 3

Komission asetus (EY) N:o 163/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 5

Komission asetus (EY) N:o 164/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 8

★ **Komission asetus (EY) N:o 165/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta saatettavien tiettyjen perustuotteiden määrien julkaisemisesta toisen kerran** 10

Komission asetus (EY) N:o 166/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 12

Komission asetus (EY) N:o 167/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 16

Komission asetus (EY) N:o 168/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 22

Komission asetus (EY) N:o 169/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 24

Komission asetus (EY) N:o 170/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien muuttamisesta 26

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 171/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1331/2002 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 22. osittaista tarjouskilpailua varten 28

Komission asetus (EY) N:o 172/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 901/2002 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta 29

Komission asetus (EY) N:o 173/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 900/2002 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta 30

Komission asetus (EY) N:o 174/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 899/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 31

Komission asetus (EY) N:o 175/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 60/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 32

Komission asetus (EY) N:o 176/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 33

Komission asetus (EY) N:o 177/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 35

Komission asetus (EY) N:o 178/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 38

Komission asetus (EY) N:o 179/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 40

★ **Neuvoston direktiivi 2002/8/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset** 41

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

2003/67/EY:

★ **Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä tammikuuta 2003, Newcastlen tautiin liittyvistä suojatoimenpiteistä Amerikan yhdysvalloissa sekä poikkeuksen tekemisestä komission päätöksiin 94/984/EY, 96/482/EY, 97/221/EY, 2000/572/EY, 2000/585/EY, 2000/609/EY ja 2001/751/EY** 48

★ **Tiedotus Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen tiettyjen artiklojen soveltamisesta** 52

Komissio

2003/68/EY:

★ **Komission päätös, tehty 14 päivänä marraskuuta 2002, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/37.396/D2 — Tarkistettu TACA)** [1] *(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 4349)* 53

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu sivulla 87)

2003/69/EY:

★ **Komission päätös, tehty 28 päivänä tammikuuta 2003, luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää tilapäisiä poikkeuksia Sveitsistä peräisin olevia muita *Vitis* L. -suvun kasveja kuin hedelmiä koskeviin neuvoston direktiivin 2000/29/EY säännöksiin** *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 340)* 72

2003/70/EY:

★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä tammikuuta 2003, tietyistä Norjassa esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä** (1) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 362)* 76

2003/71/EY:

★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä tammikuuta 2003, tietyistä Färsaarilla esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä** (1) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 363)* 80

2003/72/EY:

★ **Komission päätös, tehty 30 päivänä tammikuuta 2003, eräistä Kiinasta tuotaviin eläinperäisiin tuotteisiin liittyvistä suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/994/EY muuttamisesta** (1) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 426)* 84

Oikaisuja

★ **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1488/2001, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta (EYVL L 196, 20.7.2001)** 86

Huomautus lukijoille (katso sivu 3)

FI

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 161/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.
([2]) EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi [1]	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	91,0
	204	70,9
	212	111,3
	999	91,1
0707 00 05	052	120,0
	204	114,7
	999	117,3
0709 10 00	220	55,7
	999	55,7
0709 90 70	052	139,5
	204	164,3
	999	151,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	48,5
	204	51,7
	212	40,0
	220	50,2
	624	86,1
	999	55,3
0805 20 10	204	71,1
	999	71,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,4
	204	51,2
	220	73,2
	600	76,1
	624	80,4
	999	68,3
0805 50 10	052	63,1
	220	94,9
	600	61,2
	999	73,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	400	106,4
	404	105,3
	720	93,6
	999	87,2
0808 20 50	388	96,1
	400	102,8
	524	115,5
	528	125,5
	720	41,0
	999	96,2

[1] Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”999” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 162/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, rehun lisäaineen hyväksymisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1756/2002 [2], ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 70/524/ETY 2 artiklan aaa alakohdan mukaisesti kokkidiostaattien liikkeelle laskemisen hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaava henkilö. Hyväksyminen voidaan antaa kymmeneksi vuodeksi, mikäli kaikki kyseisen direktiivin 3 a artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

(2) Tämän asetuksen liitteessä yksilöidyn kokkidiostaattien valmistusta koskevan hyväksymispyynnön arvioinnin perusteella voidaan todeta, että direktiivin 70/524/ETY 3 a artiklassa mainitut edellytykset täyttyvät. Kokkidiostaattien valmistus voidaan siten hyväksyä ja sisällyttää hyväksyttyjen rehujen lisäaineiden luettelon I lukuun kyseisen direktiivin 9 t artiklan b alakohdan mukaisesti.

(3) Eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea on antanut myönteisen lausunnon kokkidiostaattien valmistuksen turvallisuudesta ja suotuisista vaikutuksista eläintuotteisiin tämän asetuksen liitteessä edellytetyin tavoin.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä mainittu kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden ryhmään kuuluva lisäaine rehun lisäaineeksi kyseisessä liitteessä säädetyin edellytyksin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

[1] EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.
[2] EYVL L 265, 3.10.2002, s. 1.

LIITE

Lisäaineen rekisterinumero	Lisäaineen liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön nimi ja rekisterinumero	Lisäaine (kauppanimi)	Koostumus, kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäisikä	mg tehoainetta / kg täysrehua		Muut säännökset	Määräaika
						Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus		
Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet									
E 771	Janssen Animal Health BVBA	Diklatsuriili: 0,5 g / 100 g (Clinacox 0,5 % Premix)	**Lisäaineen koostumus:** diklatsuriili: 0,5 g / 100 g soijajauho: 99,25 g / 100 g polyvidoni K 30: 0,2 g / 100 g natriumhydroksidi: 0,0538 g / 100 g	Kananuorikot	16 vk	1	1	-	20.1.2013
		Diklatsuriili: 0,2 g / 100 g (Clinacox 0,2 % Premix)	diklatsuriili: 0,2 g / 100 g soijajauho: 39,7 g / 100 g polyvidoni K 30: 0,08 g / 100 g natriumhydroksidi: 0,0215 g / 100 g vehnärehujauho: 60 g / 100 g **Tehoaine:** diklatsuriili $C_{17}H_9Cl_3N_4O_2$ (±)4-kloorifenyyli[2,6-dikloori-4-(2,3,4,5-tetrahydro-3,5-diokso-1,2,4-triatsin-2-yyli)fenyyli]asetonitriili CAS-numero: 101831-37-2 **Kemiallisesti samantyyppiset epäpuhtaudet:** hajoamistuote (RO64318): ≤ 0,2 % muut kemiallisesti samantyyppiset epäpuhtaudet (RO66891, RO66896, RO68610, RO70156, RO68584, RO70016): ≤ 0,5 % yksittäisesti epäpuhtaudet yhteensä: 1,5 %						

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 163/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.

(3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95 ([6]), 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

(4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

(5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.

(6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(8) Tietyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.

(9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([5]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.
([6]) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 (1)	C11	EUR/t	30,98
1102 20 10 9400 (1)	C11	EUR/t	26,56
1102 20 90 9200 (1)	C11	EUR/t	26,56
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 (1)	C19	EUR/t	39,83
1103 13 10 9300 (1)	C19	EUR/t	30,98
1103 13 10 9500 (1)	C19	EUR/t	26,56
1103 13 90 9100 (1)	C14	EUR/t	26,56
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	26,47
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	35,41
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	28,77
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C14	EUR/t	33,20
1104 23 10 9300	C14	EUR/t	25,45
1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,53
1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1108 12 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1108 12 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1108 13 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1108 13 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1108 19 10 9200	C10	EUR/t	54,72
1108 19 10 9300	C10	EUR/t	54,72
1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1702 30 51 9000 (2)	C10	EUR/t	34,69
1702 30 59 9000 (2)	C10	EUR/t	26,56
1702 30 91 9000	C10	EUR/t	34,69
1702 30 99 9000	C10	EUR/t	26,56
1702 40 90 9000	C10	EUR/t	26,56
1702 90 50 9100	C10	EUR/t	34,69
1702 90 50 9900	C10	EUR/t	26,56
1702 90 75 9000	C10	EUR/t	36,35
1702 90 79 9000	C10	EUR/t	25,23
2106 90 55 9000	C10	EUR/t	26,56

(1) Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

(2) Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muut määräpaikat:

C10: Kaikki määräpaikat, Viro pois lukien.

C11: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Puola ja Slovenia pois lukien.

C12: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia ja Puola pois lukien.

C13: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari ja Liettua pois lukien.

C14: Kaikki määräpaikat, Viro ja Unkari pois lukien.

C15: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Puola pois lukien.

C16: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia ja Liettua pois lukien.

C17: Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Puola ja Slovenia pois lukien.

C18: Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Slovenia pois lukien.

C19: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari ja Slovenia pois lukien.

C20: Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Romania pois lukien.

C21: Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Liettua, Romana ja Slovenia pois lukien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 164/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95 ([3]) 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

(3) Laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan.

(4) Tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat.

(5) Tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen.

(6) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(7) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51.

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000, 2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000, 2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000, 2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Viljatuotteet	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	22,13
Viljatuotteet, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita	C10	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Muut määräpaikat:

C10 Kaikki määräpaikat, Viro.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 165/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta saatettavien tiettyjen perustuotteiden määrien julkaisemisesta toisen kerran

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta 19 päivänä heinäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1488/2001 ([3]) ja erityisesti sen 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1488/2001 21 artiklan 1 kohdan mukaan todistusten antamisen ensimmäisessä vaiheessa tiettyjen perustuotteiden määrät otetaan huomioon 60 prosentin osalta, kuten on ilmoitettu sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta saatettavien tiettyjen perustuotteiden määrien julkaisemisesta ensimmäisen kerran 30 päivänä syyskuuta 2002 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1739/2002 ([4]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1488/2001 mukaisesti komissio ja asiantuntijaryhmä tarkistavat säännöllisesti asetuksen (EY) N:o 3448/93 11 artiklassa tarkoitetun hankintataseen. Komissio katsoo, että käytettävissä olevat määrät on asianmukaista julkaista toisen kerran.

(3) Kahdeksannumeroisten CN-koodien kuvausta vastaavien tiettyjen perustuotteiden jäljellä olevat määrät, jotka voidaan saattaa sisäiseen jalostusmenettelyyn tavaroiden valmistusta varten ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta, oli sen vuoksi julkaistava toisen kerran,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tiettyjen sellaisten perustuotteiden jäljellä olevat määrät, jotka voidaan saattaa sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta, ilmoitetaan tämän asetuksen liitteessä asetuksen (EY) N:o 1488/2001 22 artiklan nojalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sinä päivänä, kun se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.
([2]) EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5.
([3]) EYVL L 196, 19.7.2001, s. 9.
([4]) EYVL L 263, 1.10.2002, s. 20.

LIITE

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määrä (tonnia)
ex 0402 10 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia (TJ 2)	11 900
ex 0405 10 19	Voi, rasvapitoisuus enintään 82 painoprosenttia (TJ 6)	6 520
1701 99 10	Valkoinen sokeri	42 720

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 166/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.

(2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1052/2002 ([6]), määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.

(4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

(5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY ([7]) hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ([8]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1786/2001 ([9]), mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.

(7) Alkoholijuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.

(8) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.

(9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([5]) EYVL L 117, 15.7.2000, s. 1.
([6]) EYVL L 160, 18.6.2002, s. 16.
([7]) EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.
([8]) EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.
([9]) EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä:		
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	—	—
	– muissa tapauksissa	—	—
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja:		
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	—	—
	– muissa tapauksissa:		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	—	—
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	—	—
	– – muissa tapauksissa	—	—
1002 00 00	Ruis	2,647	2,647
1003 00 90	Ohra		
	– vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	—	—
	– muissa tapauksissa	—	—
1004 00 00	Kaura	—	—
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa:		
	– tärkkelys:		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	2,213	2,213
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,784	0,784
	– – muissa tapauksissa	2,213	2,213
	– CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi (4):		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	1,660	1,660
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,588	0,588
	– – muissa tapauksissa	1,660	1,660
	– vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,784	0,784
	– muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	2,213	2,213
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen:		
	– sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	2,213	2,213
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,784	0,784
	– muissa tapauksissa	2,213	2,213

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	14,500	14,500
	– keskipitkäjyväinen	14,500	14,500
	– pitkäjyväinen	14,500	14,500
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	3,600	3,600
1007 00 90	Durra	—	—

(1) Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

(2) Kyseisen tavaran CN-koodi on 3505 10 50.

(3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet.

(4) CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 167/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 ([2]), ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämissä rajoissa.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

— maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,

— kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,

— maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,

— liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,

— häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saatava etu,

— suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittautuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainvälisessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;

b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;

c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;

d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;

(4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko. Tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan.

(6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2279/2002 ([4]), 16 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa. Ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella. Toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ([6]), 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä. Viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
([2]) EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15.
([3]) EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.
([4]) EYVL L 347, 20.12.2002, s. 31.
([5]) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
([6]) EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

(7) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 [2], annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa. Näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan.

(8) Sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon.

(9) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruiseksi.

(10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71.
[2] EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1.

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	39,41
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	39,41

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	27,49
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	27,49
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	33,33
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	33,33
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46
	400	EUR/100 kg	17,96
	A01	EUR/100 kg	61,46
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13
	400	EUR/100 kg	23,93
	A01	EUR/100 kg	81,13
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20
	400	EUR/100 kg	25,44
	A01	EUR/100 kg	86,20
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33
	400	EUR/100 kg	28,38
	A01	EUR/100 kg	96,33
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	15,17
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	22,26
0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	15,17
0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	22,26
0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	32,38
0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	22,26
0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	32,38
0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	32,38
0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,60
0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	20,48
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	38,40
0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	94,14
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	94,14
0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,66
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,66
0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	121,71
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	125,77
0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	125,77
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	122,94
0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	94,51
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,69
0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,89
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	107,52

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,04
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	97,38
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	78,15
	400	EUR/100 kg	14,50
	A01	EUR/100 kg	89,64
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	78,15
	400	EUR/100 kg	14,50
	A01	EUR/100 kg	89,64
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,43
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	82,21
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	72,14
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	82,27
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	110,56
	400	EUR/100 kg	34,88
	A01	EUR/100 kg	127,15
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	110,56
	400	EUR/100 kg	22,80
	A01	EUR/100 kg	127,15
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	121,71
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14
	400	EUR/100 kg	32,46
	A01	EUR/100 kg	135,59
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	116,53
	400	EUR/100 kg	36,31
	A01	EUR/100 kg	134,46
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03
	400	EUR/100 kg	27,77
	A01	EUR/100 kg	129,88
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03
	400	EUR/100 kg	27,77
	A01	EUR/100 kg	129,88
0406 90 73 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,56
	400	EUR/100 kg	29,89
	A01	EUR/100 kg	111,82
0406 90 75 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	98,22
	400	EUR/100 kg	12,61
	A01	EUR/100 kg	113,03
0406 90 76 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,57
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	101,43
0406 90 76 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	99,20
	400	EUR/100 kg	13,13
	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	94,38
	400	EUR/100 kg	13,13
	A01	EUR/100 kg	107,15
0406 90 78 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	91,53
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	106,96
0406 90 78 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,04
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	110,84
0406 90 78 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,13
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,15
0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	78,47
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	90,23
0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	99,20
	400	EUR/100 kg	27,02
	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	33,67
	A01	EUR/100 kg	123,32
0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	98,22
	400	EUR/100 kg	29,46
	A01	EUR/100 kg	113,03
0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	90,13
	400	EUR/100 kg	17,68
	A01	EUR/100 kg	106,94
0406 90 86 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	91,43
	400	EUR/100 kg	19,38
	A01	EUR/100 kg	108,06
0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,13
	400	EUR/100 kg	21,93
	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 86 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	25,67
	A01	EUR/100 kg	123,32
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,11
	400	EUR/100 kg	15,81
	A01	EUR/100 kg	89,10
0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	83,95
	400	EUR/100 kg	17,85
	A01	EUR/100 kg	99,25
0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,15
	400	EUR/100 kg	19,55
	A01	EUR/100 kg	100,75
0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,43
	400	EUR/100 kg	27,03
	A01	EUR/100 kg	111,58

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,43
	400	EUR/100 kg	21,93
	A01	EUR/100 kg	111,58
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	41,51
	400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	95,66
	400	EUR/100 kg	15,39
	A01	EUR/100 kg	109,55
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	103,82
	400	EUR/100 kg	15,39
	A01	EUR/100 kg	118,38
0406 90 87 9975	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	105,90
	400	EUR/100 kg	20,40
	A01	EUR/100 kg	119,70
0406 90 87 9979	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	94,51
	400	EUR/100 kg	15,39
	A01	EUR/100 kg	108,69
0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,16
	400	EUR/100 kg	19,38
	A01	EUR/100 kg	87,34

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

L03 Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Sveitsi, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin (yleisesti käytetty nimi: Vatikaani), Malta, Turkki, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovakia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kanada, Kypros, Australia ja Uusi-Seelanti.

L04 Albania, Slovenia, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Jugoslavia ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

L05 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Puolaa, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria ja Pohjois-Amerikan yhdysvaltoja.

L06 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria ja Pohjois-Amerikan yhdysvaltoja.

”970” viittaa komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 44 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin sekä jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden muiden valtioiden asevoimien kanssa tehtyihin sopimuksiin perustuvaan vientiin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 168/2003,
annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,
melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ([2]),

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003 ([4]), ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68 ([5]) mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

(2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.

(3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määritys voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.

(4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

(5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.

(6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.

(7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulleille olisi vahvistettava tietyt määrät.

(8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

([1]) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.
([3]) EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.
([4]) EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4.
([5]) EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti (2)
1703 10 00 (1)	8,14	—	0,07
1703 90 00 (1)	10,31	—	0

(1) Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
(2) Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 169/2003,
annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 [1], sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 [2], ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitetut hinnat ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.

(3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakiolaadulle. Vakiolaatu määritellään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95 [3]. Tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku- tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden.

(4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tuen eriyttämistä sokerin määräpaikan mukaan.

(5) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.

(6) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.

(7) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta nykyiseen sokerialan markkinatilanteeseen ja erityisesti sokerin noteerauksiin tai hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi.

(8) Asetuksessa (EY) N:o 1260/2001 ei säädetä varastointikustannusten tasausjärjestelmän jatkumisesta 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen. Se olisi sen vuoksi otettava huomioon vahvistettaessa tukia, jotka on myönnetty viennin tapahtuessa 30 päivän syyskuuta 2001 jälkeen.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

---

[1] EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
[2] EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.
[3] EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

LIITE

sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 (1)
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 (1)
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 (1)
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 (1)
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223

(1) Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuotto on 92 %. Jos viedyn raakasokerin tuotto poikkeaa 92 %:sta, sovellettavan tuen määrä lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 170/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ([2]), ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Siirappeihin ja tiettyihin muihin sellaisenaan vietäviin sokerialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2390/2002 ([3]).

(2) Asetuksessa (EY) N:o 2390/2002, sellaisena kuin se on muutettuna, esitettyjen sääntöjen, perusteiden ja yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta komission tällä hetkellä käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että nykyisin voimassa olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f ja g alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden viennin yhteydessä myönnettävä ja asetuksen (EY) N:o 2390/2002, sellaisena kuin se on muutettuna, vahvistettu tuki tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.
([3]) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 136.

LIITE

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien muuttamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	42,23 (2)
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	42,23 (2)
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	80,24 (4)
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223 (1)
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	42,23 (2)
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223 (1)
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223 (1)
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223 (1) (3)
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	42,23 (2)
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4223 (1)

(1) Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

(2) Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

(3) Perusmäärää ei voida soveltaa asetuksen (ETY) N:o 3513/92 (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12) liitteen 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen.

(4) Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 171/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1331/2002 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 22. osittaista tarjouskilpailua varten

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 [1], sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 [2], ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2002/2003 23 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1331/2002 [3] nojalla tämän sokerin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1331/2002 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäismäärä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

(3) Tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 22. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1331/2002 nojalla järjestetyssä valkoisen sokerin 22. tarjouskilpailussa 45,360 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

---

[1] EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
[2] EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.
[3] EYVL L 195, 24.7.2002, s. 6.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 172/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

asetuksessa (EY) N:o 901/2002 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ([5]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa, Viroa ja Latviaa vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 901/2002 ([6]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1230/2002 ([7]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 24. ja 30. tammikuuta 2003 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 901/2002 tarkoitettua ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.
([5]) EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.
([6]) EYVL L 127, 9.5.2002, s. 11.
([7]) EYVL L 180, 10.7.2002, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 173/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

asetuksessa (EY) N:o 900/2002 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ([5]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Unkaria, Viroa, Liettuaa ja Latviaa, vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 900/2002 ([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2330/2002 ([7]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 24. ja 30. tammikuuta 2003 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 900/2002 tarkoitettua rukiin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.
([5]) EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.
([6]) EYVL L 142, 31.5.2002, s. 14.
([7]) EYVL L 349, 24.12.2002, s. 18.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 174/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 899/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2001 ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ([5]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Puolaa, Viroa, Liettuaa ja Latviaa, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 899/2002 ([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/2002 ([7]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 899/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 24. ja 30. tammikuuta 2003 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 12,90 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.
([5]) EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.
([6]) EYVL L 142, 31.5.2002, s. 11.
([7]) EYVL L 349, 24.12.2002, s. 19.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 175/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 60/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 60/2003 ([3]) on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta kolmansista maista Portugaliin tuotavan maissin tuontitulliin.

(2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ([5]), komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 60/2003 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 24. ja 30. tammikuuta 2003 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 36,95 EUR/t 101 512 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 11, 16.1.2003, s. 11.
([4]) EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.
([5]) EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 176/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ([5]), 1 artiklassa tarkoitetut tekijät.

(3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä. Nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

(4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa. Sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.
([5]) EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	14,50
1101 00 15 9130	C09	EUR/t	13,50
1101 00 15 9150	C09	EUR/t	12,25
1101 00 15 9170	C09	EUR/t	11,25
1101 00 15 9180	C09	EUR/t	10,75
1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1102 10 00 9500	C10	EUR/t	28,75
1102 10 00 9700	C10	EUR/t	22,75
1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 (1)
1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 (1)
1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 (1)
1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

(1) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Muut määräpaikat:

C05 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C06 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Tšekki, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C07 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Tšekki, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C08 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C09 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Romania pois lukien.

C10 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Slovenia pois lukien.

C11 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Romania pois lukien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 177/2003,

annettu 30 päivänä tammikuuta 2003,

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla. Saman artiklan mukaisesti on myös tärkeätä turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet.

(3) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76 ([3]) vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi.

(4) 3 850 tonnia riisiä on mahdollista viedä tiettyihin määräpaikkoihin. On aiheellista käyttää komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1322/2002 ([5]), 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä. Tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa.

(5) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

(6) Maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(7) Tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle.

(8) Tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(9) Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruiseksi.

(10) Yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on keskeytettävä sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy vientituki.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Lukuun ottamatta liitteessä mainittua 3 850 tonnin määrää keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11.
([4]) EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.
([5]) EYVL L 194, 23.7.2002, s. 22.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 30 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä [1]
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	111
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	111
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	139
	A97	EUR/t	145
	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	139
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
1006 30 65 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 65 9900	R01	EUR/t	139
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
1006 30 67 9100	021 ja 023	EUR/t	145
	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 67 9900	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 92 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 92 9900	R01	EUR/t	139
	A97	EUR/t	145
	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 94 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 94 9900	R01	EUR/t	139
	A97	EUR/t	145
	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 96 9100	R01	EUR/t	139
	R02	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150
	064 ja 066	EUR/t	165
	A97	EUR/t	145
	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 96 9900	R01	EUR/t	139
	A97	EUR/t	145
	064 ja 066	EUR/t	165
1006 30 98 9100	021 ja 023	EUR/t	145
1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

[1] Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa vahvistettua menettelyä sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti haettuihin todistuksiin seuraavien määrien osalta määräpaikan mukaan:

Määräpaikka R01: 1 000 tonnia,

Määräpaikat R02, R03 yhteensä: 1 000 tonnia,

Määräpaikat 021 ja 023: 574 tonnia.

Määräpaikat 064 ja 066: 1 000 tonnia,

Määräpaikka A97: 276 tonnia.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

R01 Sveitsi, Liechtenstein ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet.

R02 Marokko, Algeria, Tunisia, Malta, Egypti, Israel, Libanon, Libya, Syyria, entinen Espanjan Sahara, Kypros, Jordania, Irak, Iran, Jemen, Kuwait, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabia, Eritrea, Länsiranta ja Gazan alue, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovenia, Slovakia, Norja, Färsaaret, Islanti, Venäjä, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Jugoslavia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Albania, Bulgaria, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia.

R03 Kolumbia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentiina, Uruguay, Paraguay, Brasilia, Venezuela, Kanada, Meksiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuuba, Bermuda, Etelä-Afrikka, Australia, Uusi-Seelanti, Hongkong EHA, Singapore, A40, ei kuitenkaan Alankomaiden Antillit, Aruba, Turks- Ja Caicossaaret, A11, ei kuitenkaan Surinam, Guyana, Madagaskar.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 178/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ([2]), ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1886/2002 ([3]) vahvistetaan muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä annettavien hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisen ohjeelliset määrät.

(2) Sovellettavan vientituen määrä olisi vahvistettava ohjeelliseksi määräksi syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta, jotka liittyvät 16 päivän marraskuuta 2002 ja 14 päivän tammikuuta 2003 välisenä aikana jätettyihin B-menettelyn mukaisiin todistushakemuksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä vahvistetaan 16 päivän marraskuuta 2002 ja 14 päivän tammikuuta 2003 välisenä aikana haettuihin asetuksen (EY) N:o 1961/2001 6 artiklassa tarkoitettuihin B-menettelyn mukaisiin vientitodistuksiin sovellettavat tuen määrät sekä myöntämisprosentti, jolla haetut määrät on kerrottava.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta Uruguayn monenvälisten kauppaneuvottelujen maataloussopimuksen 10 artiklan 4 kohdassa määrätyn elintarvikeavun yhteydessä haettuihin todistuksiin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.
([2]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.
([3]) EYVL L 286, 24.10.2002, s. 3.

LIITE

Haettujen määrien myöntämisprosentti ja tuen määrät, joita sovelletaan 16 päivän marraskuuta 2002 ja 14 päivän tammikuuta 2003 välisenä aikana haettuihin B-menettelyn mukaisiin todistuksiin

Tuote	Haettujen määrien myöntämisprosentti	Tuen määrä (EUR/nettotonni)
Syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	100 %	14,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 179/2003, annettu 30 päivänä tammikuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ([2]), ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2201/2002 ([3]) vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät.

(2) Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on omenoiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin. Tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.

(3) Tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 30 päivän tammikuuta 2003 jälkeen vietyjä omenoita koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään omenoiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 2201/2002 1 artiklan mukaisesti 30 päivän tammikuuta 2003 jälkeen ja ennen 16 päivää maaliskuuta 2003.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.
([2]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.
([3]) EYVL L 286, 24.10.2002, s. 3.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/8/EY,

annettu 27 päivänä tammikuuta 2003,

oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unioni on ottanut tavoitteekseen toteuttaa ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen asteittaista toteuttamista varten yhteisö toteuttaa muun muassa vaikutuksiltaan rajat ylittäviä yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.

(2) Perustamissopimuksen 65 artiklan c alakohdan mukaan tällaisia toimenpiteitä ovat riita-asiain oikeudenkäyntien moitteettoman sujumisen esteiden poistaminen edistämällä tarvittaessa riita-asian oikeudenkäyntiä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien säännösten yhteensopivuutta.

(3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa laatimaan vähimmäisvaatimukset, joilla varmistettaisiin asianmukainen oikeusapu rajat ylittävissä riita-asioissa koko unionin alueella.

(4) Kaikki jäsenvaltiot ovat sopimuspuolina 4 päivänä marraskuuta 1950 tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi. Tässä direktiivissä tarkoitettujen asioiden käsittelyssä noudatetaan kyseistä yleissopimusta ja erityisesti periaatetta riita-asian molempien osapuolten yhdenvertaisuudesta.

(5) Tämän direktiivin tavoitteena on edistää maksuttoman oikeusavun soveltamista rajat ylittävissä riita-asioissa niihin henkilöihin, joilla ei ole riittäviä varoja, jos apu on tarpeen, jotta heillä olisi todellinen mahdollisuus oikeussuojaan. Yleisesti tunnustettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin vahvistetaan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa.

(6) Riita-asian kantajan tai vastaajan varojen puute tai riita-asian rajat ylittävästä luonteesta johtuvat vaikeudet eivät saa olla tehokkaan oikeussuojan esteenä.

(7) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(8) Tämän direktiivin tavoitteena on ennen kaikkea taata asianmukainen oikeusapu rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapua koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset tällaisissa riita-asioissa. Neuvoston direktiivi on paras oikeudellinen keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(9) Tätä direktiiviä sovelletaan rajat ylittäviin riita-asioihin siviili- ja kauppaoikeuden aloilla.

(10) Jokaisen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa siviili- tai kauppaoikeudellisessa riita-asiassa osapuolena olevan henkilön on voitava puolustaa oikeuksiaan oikeusteitse, vaikka hän ei taloudellisen asemansa vuoksi voisi vastata menettelyjen kustannuksista. Oikeusapu vastaa tarkoitustaan silloin, kun sen avulla varmistetaan sitä saavan henkilön oikeussuoja tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti.

(11) Oikeusavun olisi käsitettävä ennen oikeudenkäyntiä annettava oikeudellinen neuvonta sovinnon saavuttamiseksi ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa, oikeudellinen avustaminen asian vireillepanemiseksi tuomioistuimessa ja edustaminen oikeudenkäynnissä sekä avustaminen menettelyn kustannusten suorittamisessa tai niistä vapauttaminen.

(12) Se, voivatko oikeusavun saajan maksettavaksi määrätyt vastapuolen kulut sisältyä menettelyn kustannuksiin, jätetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettavaksi, jossa oikeudenkäynti pidetään tai täytäntöönpanoa haetaan.

(13) Kaikilla unionin kansalaisilla, riippumatta siitä, missä heidän koti- tai asuinpaikkansa on jäsenvaltion alueella, on oikeus saada oikeusapua rajat ylittävässä riita-asiassa, jos he täyttävät tässä direktiivissä asetetut edellytykset. Tämä pätee myös kolmansien maiden kansalaisiin, joilla on asuinpaikka ja jotka oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella.

([1]) EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 368.
([2]) Lausunto annettu 25. syyskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL C 221, 17.9.2002, s. 64.

(14) On suotavaa antaa jäsenvaltioiden määrittää itse ne rajat, joiden ylittyessä henkilön edellytetään kykenevän vastaamaan menettelyn kustannuksista tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti. Nämä rajat asetetaan erinäisten objektiivisten tekijöiden, kuten tulojen, pääoman tai perhetilanteen perusteella.

(15) Tämän direktiivin tavoitteita ei kuitenkaan voida saavuttaa, ellei oikeusavun hakijoille anneta myös silloin mahdollisuutta näyttää toteen, että he eivät kykene vastaamaan menettelyn kustannuksista, kun heidän varansa ylittävät sen jäsenvaltion asettaman rajan, jossa oikeudenkäynti pidetään. Viranomaisten arvioidessa siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään, myönnetäänkö oikeusapua tämän perusteella, ne voivat ottaa huomioon tiedot, joiden mukaan hakija täyttää taloudelliset hyväksymisperusteet jäsenvaltiossa, jossa hänen koti- tai asuinpaikkansa on.

(16) Mahdollisuutta turvautua kyseisessä riita-asiassa muihin menettelyihin, joilla oikeussuoja varmistetaan, ei voida katsoa oikeusavuksi. Tällainen mahdollisuus voi kuitenkin oikeuttaa olettamaan, että asianosainen kykenee vastaamaan menettelyn kustannuksista epäedullisesta taloudellisesta asemastaan huolimatta.

(17) Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus hylätä oikeusapuhakemus, jos se koskee ilmeisen perusteetonta kannetta tai asian perusteisiin liittyvillä perusteilla, jos riita-asian valmisteluvaiheessa tarjotaan neuvontaa ja oikeussuojan saatavuus varmistetaan. Tehdessään päätöstä hakemuksen perusteista jäsenvaltiot voivat hylätä oikeusapuhakemukset silloin kun hakija vaatii vahingonkorvausta maineensa vuoksi, mutta hänelle ei ole aiheutunut aineellista tai taloudellista vahinkoa, tai kun hakemus koskee hakijan elinkeinoon tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimiseen suoraan liittyvää kannetta.

(18) Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien erot ja monitahoisuus tai rajat ylittäviin riita-asioihin liittyvät kustannukset eivät saisi estää oikeussuojan toteutumista. Oikeusavun olisi siis katettava riita-asian rajat ylittävään luonteeseen välittömästi liittyvät kustannukset.

(19) Harkitessaan, onko henkilön henkilökohtainen läsnäolo tuomioistuimessa tarpeen, jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi käytettävä tehokkaasti jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 [1] tarjoamia kaikkia mahdollisuuksia.

(20) Jos oikeusapua myönnetään, sen on katettava koko menettely, myös kulut, jotka aiheutuvat tuomion täytäntöönpanosta. Oikeusavun saajan on saatava apua edelleen, jos joko hänen hyväkseen annettuun tuomioon haetaan muutosta tai jos hän itse hakee tuomioon muutosta, mikäli varoja ja riita-asian perusteita koskevat edellytykset täyttyvät edelleen.

(21) Oikeusapua on annettava samoin edellytyksin, oli kyse perinteisistä oikeudenkäynneistä tai tuomioistuinten ulkopuolisista menettelyistä, kuten sovittelusta, mikäli laissa velvoitetaan tai tuomioistuin määrää käyttämään tuomioistuinten ulkopuolista menettelyä.

(22) Oikeusapua olisi myös myönnettävä virallisten asiakirjojen täytäntöönpanoon toisessa jäsenvaltiossa tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti.

(23) Oikeusapua myöntää kansallista lainsäädäntöään soveltaen ja tämän direktiivin periaatteita noudattaen se jäsenvaltio, jossa oikeudenkäynti pidetään tai täytäntöönpanoa haetaan, lukuun ottamatta apua riita-asian valmisteluvaiheessa silloin, kun oikeusavun hakijan koti- tai asuinpaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään.

(24) On tarkoituksenmukaista, että oikeusavun myöntää tai hylkää sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa oikeudenkäynti pidetään tai jossa tuomio pannaan täytäntöön. Näin on silloin, kun tuomioistuin käsittelee pääasiaa sekä silloin, kun sen on ensiksi päätettävä toimivaltaisuudestaan.

(25) Jäsenvaltioiden välillä olisi järjestettävä oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeuden alalla, jotta suurelle yleisölle ja ammattilaisille tiedotettaisiin asiasta ja jotta oikeusapuhakemusten toimittaminen jäsenvaltiosta toiseen yksinkertaistuisi ja nopeutuisi.

(26) Tässä direktiivissä säädetyt ilmoitus- ja lähettämismenettelyt perustuvat suoraan Strasbourgissa 27 päivänä tammikuuta 1977 allekirjoitetun maksutonta oikeudenkäyntiä tarkoittavien hakemusten toimittamista koskevan eurooppalaisen sopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1977 sopimus', vastaaviin menettelyihin. Oikeusapuhakemusten lähettämiselle vahvistetaan määräaika, mistä ei määrätä vuoden 1977 sopimuksessa. Suhteellisen lyhyen määräajan vahvistaminen edistää asianmukaista oikeudenhoitoa.

(27) Tämän asetuksen nojalla toimitettavat tiedot olisi suojattava. Koska yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY [2] sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY [3] ovat sovellettavissa, tässä asetuksessa ei tarvita tietosuojaa koskevia erityissäännöksiä.

[1] EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1.

[2] EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

[3] EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

(28) Vakiolomakkeen laatiminen oikeusapuhakemuksia ja niiden toimittamista varten rajat ylittävissä riita-asioissa helpottaa ja nopeuttaa menettelyjä.

(29) Tämän lisäksi näitä hakemuslomakkeita ja jäsenvaltioiden hakemuslomakkeita olisi oltava saatavilla Euroopan tasolla päätöksellä 2001/470/EY ([1]) perustetun Euroopan oikeudellisen verkoston tietojärjestelmän kautta.

(30) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([2]) mukaisesti.

(31) On täsmennettävä, että vähimmäisvaatimusten vahvistaminen rajat ylittäviä riita-asioita varten ei estä jäsenvaltioita antamasta oikeusavun hakijoille ja saajille suotuisampia järjestelyjä koskevia säännöksiä.

(32) Vuoden 1977 sopimusta ja maksutonta oikeudenkäyntiä koskevien hakemusten toimittamista koskevan eurooppalaisen sopimuksen Moskovassa vuonna 2001 allekirjoitettua lisäpöytäkirjaa sovelletaan edelleen vuoden 1977 sopimuksen tai pöytäkirjan sopimuspuolina olevien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken. Tätä direktiiviä sovelletaan kuitenkin ensisijaisesti vuoden 1977 sopimuksen ja pöytäkirjan määräyksiin nähden jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa.

(33) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän direktiivin antamiseen.

(34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, tämä direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoitteet ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa oikeussuojakeinoja rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäissäännöt.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeudellisissa riita-asioissa riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Erityisesti direktiiviä ei sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.

3. 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan tässä direktiivissä jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

2 artikla

Rajat ylittävät riita-asiat

1. Tässä direktiivissä rajat ylittävällä riita-asialla tarkoitetaan riita-asiaa, jossa tämän direktiivin mukaisesti oikeusapua hakevan asianosaisen koti- tai asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään tai jossa tuomio on pantava täytäntöön.

2. Jäsenvaltio, jossa on asianosaisen kotipaikka, on määriteltävä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) 44/2001 ([3]) 59 artiklan mukaisesti.

3. Se, onko riita-asia rajat ylittävä, määräytyy sen ajankohdan mukaan, jona hakemus esitetään tämän direktiivin mukaisesti.

II LUKU

OIKEUS OIKEUSAPUUN

3 artikla

Oikeus oikeusapuun

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa riita-asiassa asianosaisina olevilla luonnollisilla henkilöillä on oikeus saada asianmukaista oikeusapua, jotta heidän oikeussuojansa voisi toteutua, tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti.

2. Oikeusavun katsotaan olevan asianmukaista, kun sillä varmistetaan:

a) riita-asian valmisteluvaiheessa annettava oikeudellinen neuvonta sovinnon saavuttamiseksi ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa;

b) oikeudellinen avustaminen ja edustaminen oikeudenkäynnissä sekä oikeusavun saajan vapauttaminen menettelyn kustannuksista tai hänen avustamisensa niiden suorittamisessa, mukaan lukien 7 artiklassa tarkoitetut kulut ja palkkiot henkilöille, jotka tuomioistuin on määrännyt suorittamaan toimia oikeudenkäynnin aikana.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa hävinnyt osapuoli vastaa vastapuolen kuluista, oikeusapu kattaa vastapuolelle aiheutuneet kulut, jos oikeusavun saaja häviää asian ja jos vastapuolen kulut olisi korvattu, jos oikeusavun saajan koti- tai asuinpaikka olisi ollut jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään.

([1]) EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1496/2002 (EYVL L 225, 29.8.2002, s. 13).

3. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta oikeudellisen avustamisen tai oikeudenkäyntiedustuksen järjestämiseen menettelyissä, joiden erityinen tarkoitus on, että asianosaiset voivat itse ajaa asiaansa, ellei tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen asianosaisten yhdenvertaisuuden tai asian vaikeuden vuoksi päätä toisin.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia oikeusavun saajaa suorittamaan kohtuullisen osuuden menettelyn kustannuksista ottaen huomioon 5 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltainen viranomainen voi päättää, että oikeusavun saajan on korvattava saamansa oikeusapu kokonaan tai osittain, jos hänen taloudellinen asemansa on olennaisesti kohentunut tai jos oikeusavun myöntämistä koskeva päätös tehtiin oikeusavun saajan antamien väärien tietojen perusteella.

4 artikla

Syrjintäkielto

Jäsenvaltioiden on myönnettävä oikeusapua ilman syrjintää Euroopan unionin kansalaisille ja niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa.

III LUKU

OIKEUSAVUN EDELLYTYKSET JA LAAJUUS

5 artikla

Varoja koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä oikeusapua 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille, jotka eivät taloudellisen tilanteensa vuoksi itse kykene osittain tai kokonaan vastaamaan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyn kustannuksista, jotta heillä olisi mahdollisuus oikeussuojaan.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa oikeudenkäynti pidetään, arvioi henkilön taloudellista tilannetta erinäisten objektiivisten tekijöiden, kuten tulojen, pääoman tai perhetilanteen perusteella, hakijasta taloudellisesti riippuvaisten henkilöiden varojen arviointi mukaan lukien.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa rajoja, joiden ylittyessä oikeusavun hakijoiden katsotaan kykenevän osittain tai kokonaan vastaamaan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyn kustannuksista. Nämä rajat määritellään tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjä perusteita noudattaen.

4. Tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettu raja ei saa estää oikeusavun hakijaa, jonka kohdalla asetetut rajat ylittyvät, saamasta oikeusapua, jos hän näyttää toteen, ettei kykene vastaamaan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyn kustannuksista siksi, että elinkustannukset ovat erilaiset jäsenvaltiossa, jossa hänen koti- tai asuinpaikkansa on, ja jäsenvaltiossa, jossa oikeuspaikka sijaitsee.

5. Oikeusapua ei ole tarpeen myöntää hakijalle, jolla on kyseisessä tapauksessa tosiasiassa mahdollisuus turvautua muuhun järjestelyyn, joka kattaa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyn kustannukset.

6 artikla

Riita-asian perusteisiin liittyvät edellytykset

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hylätä oikeusapuhakemuksen, jos se koskee ilmeisen perusteetonta kannetta.

2. Jos ennen oikeudenkäyntiä annetaan apua, oikeusavun jatkumisesta voidaan tehdä kielteinen päätös tai jatkuminen voidaan peruuttaa asian perusteisiin liittyvillä perusteilla, jos oikeussuojan saatavuus varmistetaan.

3. Jäsenvaltioiden on tehdessään päätöstä hakemuksen perusteista harkittava yksittäisen tapauksen merkitystä hakijan kannalta, mutta ne voivat kuitenkin ottaa huomioon myös asian luonteen, kun hakija vaatii vahingonkorvausta maineensa vuoksi, vaikka hänelle ei ole aiheutunut aineellista tai taloudellista vahinkoa, tai jos hakemus koskee hakijan elinkeinoon tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimiseen suoraan liittyvää kannetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

7 artikla

Riita-asian rajat ylittävään luonteeseen liittyvät kustannukset

Sen jäsenvaltion, jossa oikeudenkäynti pidetään, myöntämän oikeusavun on katettava seuraavat riita-asian rajat ylittävään luonteeseen välittömästi liittyvät kulut:

a) tulkkauskulut;

b) niiden tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen edellyttämien ja oikeusavun saajan esittämien asiakirjojen kääntämisestä aiheutuneet kulut, jotka ovat tarpeen asian ratkaisemiseksi ja

c) hakijan vastattavaksi tulevat matkakulut, kun asianomaisen jäsenvaltion laki tai asiaa käsittelevä tuomioistuin edellyttää hakijan asiaa esittävien henkilöiden henkilökohtaista läsnäoloa ja kun tuomioistuin päättää, että kyseisten henkilöiden kuuleminen ei muuten järjesty sitä tyydyttävällä tavalla.

8 artikla

Jäsenvaltion, jossa on oikeusavun hakijan koti- tai asuinpaikka, kattamat kulut

Jäsenvaltion, jossa on oikeusavun hakijan koti- tai asuinpaikka, on 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla myönnettävä oikeusapua, joka kattaa:

a) paikallisen asianajajan tai oikeudellista apua antamaan lain mukaan kelpoisen muun henkilön antaman avun kulut, jotka ovat aiheutuneet kyseisessä jäsenvaltiossa ennen oikeusapuhakemuksen vastaanottamista tämän direktiivin mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään.

b) hakemuksen ja hakemuksen tueksi tarvittavien asiakirjojen kääntämisestä aiheutuvat kulut, kun hakemus esitetään edellä mainitun jäsenvaltion viranomaisille.

9 artikla

Oikeusavun kesto

1. Oikeusapu jatkuu kokonaan tai osittain myönnettynä siten, että se kattaa myös kulut, jotka aiheutuvat tuomion täytäntöönpanosta jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään.

2. Oikeusavun saaja, joka on saanut oikeusapua siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeudenkäynti pidetään, saa sen jäsenvaltion lain mukaista oikeusapua, jossa tuomion tunnustamista tai täytäntöönpanoa haetaan.

3. Oikeusavun antamista jatketaan, jos joko oikeusavun saajan vastapuoli tai saaja itse hakee muutosta edellyttäen, että 5 ja 6 artiklasta ei muuta johdu.

4. Jäsenvaltiot voivat varata mahdollisuuden hakemuksen tutkimiseen uudelleen missä tahansa oikeudenkäynnin vaiheessa 3 artiklan 3 ja 5 kohdan, 5 ja 6 artiklan mukaisin perustein, myös tämän artiklan 1—3 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä.

10 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset menettelyt

Oikeusapu on ulotettava koskemaan myös tuomioistuinten ulkopuolisia menettelyjä tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti, jos laissa velvoitetaan asianosaiset käyttämään tällaista menettelyä tai jos tuomioistuin määrää riita-asian osapuolet käyttämään tällaista menettelyä.

11 artikla

Viralliset asiakirjat

Oikeusapua myönnetään virallisten asiakirjojen täytäntöönpanoon toisessa jäsenvaltiossa tässä direktiivissä asetettujen edellytysten mukaisesti.

IV LUKU

MENETTELY

12 artikla

Oikeusavun myöntävä viranomainen

Oikeusavun myöntää tai epää sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa oikeudenkäynti pidetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

13 artikla

Oikeusapuhakemusten tekeminen ja toimittaminen

1. Oikeusapuhakemukset voidaan tehdä joko:

a) sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on hakijan koti- tai asuinpaikka (lähettävä viranomainen), tai

b) sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa oikeudenkäynti pidetään tai jossa tuomio on määrä panna täytäntöön (vastaanottava viranomainen).

2. Oikeusapuhakemukset on tehtävä ja hakemuksen tueksi esitettävät asiakirjat toimitettava käännöksinä:

a) toimivaltaisen vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä, joka on yksi Euroopan yhteisön toimielinten virallisista kielistä, tai

b) jollakin muulla kielellä, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltaiset lähettävät viranomaiset voivat päättää kieltäytyä toimittamasta hakemusta, jos se on:

a) ilmeisen perusteeton tai

b) ei selvästi kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

Kyseisiin päätöksiin sovelletaan 15 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

4. Toimivaltaisen lähettävän viranomaisen on avustettava hakijaa sen varmistamiseksi, että hakemukseen liitetään kaikki sen tiedon mukaan hakemuksen käsittelemiseksi vaadittavat asiakirjat. Sen on myös avustettava hakijaa toimittamaan hakemuksen tueksi esitettävien asiakirjojen käännökset 8 artiklan b alakohdan mukaisesti.

Toimivaltaisen lähettävän viranomaisen on lähetettävä hakemus toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle vastaanottavalle viranomaiselle 15 päivän kuluessa vastaanotettuaan jollakin 2 kohdassa tarkoitetuista kielistä asianmukaisesti täytetyn lomakkeen ja sen tueksi esitetyt asiakirjat käännettyinä tarvittaessa jollekin kyseisistä kielistä.

5. Tämän direktiivin mukaisesti toimitettuja asiakirjoja ei tarvitse laillistaa eikä niiltä vaadita muuta vastaavanlaista muodollisuutta.

6. Jäsenvaltiot eivät saa periä maksuja 4 kohdan mukaisesti suoritetuista palveluista. Jäsenvaltio, jossa oikeusavun hakijan koti- tai asuinpaikka on, voi säätää, että hakijan on korvattava toimivaltaiselle lähettävälle viranomaiselle kääntämisestä aiheutuneet kulut, jos toimivaltainen viranomainen hylkää oikeusapuhakemuksen.

14 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja kieli

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen tai viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia toimittamaan ('lähettävät viranomaiset') ja vastaanottamaan hakemuksen ('vastaanottavat viranomaiset').

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

— 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten vastaanottavien tai lähettävien viranomaisten nimet ja osoitteet,

— maantieteelliset alueet, joilla ne ovat toimivaltaisia,

— niiden käytettävissä olevat keinot hakemusten vastaanottamiseksi ja,

— kielet, joita voidaan käyttää hakemuksen täyttämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle oman kielensä lisäksi se yhteisön toimielinten virallinen kieli tai ne viralliset kielet, joilla laaditut oikeusapuhakemukset toimivaltainen vastaanottava viranomainen suostuu vastaanottamaan tämän direktiivin mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ennen 30 päivää marraskuuta 2004. Näiden tietojen myöhemmistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kaksi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa kyseisessä jäsenvaltiossa.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Hakemusten käsittely

1. Kansallisten viranomaisten, joilla on toimivalta päättää oikeusapuhakemuksista, on varmistettava, että hakija saa täydelliset tiedot hakemuksen käsittelystä.

2. Päätökset on perusteltava siinä tapauksessa, että hakemus hylätään kokonaan tai osittain.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta hakea uudelleenkäsittelyä tai muutosta oikeusapuhakemuksen hylkäyspäätöksen johdosta. Jäsenvaltiot voivat jättää ilman tätä mahdollisuutta tapaukset, joissa oikeusapupyynnön hylkää tuomioistuin, jonka pääasiaa koskevaan päätökseen ei kansallisen lainsäädännön mukaan voi hakea muutosta, tai muutoksenhakutuomioistuin.

4. Jos päätökseen, jolla oikeusapu evätään tai peruutetaan 6 artiklan nojalla, haetaan muutosta hallintoteitse, muutoksenhaku on aina viime vaiheessa ohjattava tuomioistuimeen.

16 artikla

Vakiolomake

1. Oikeusapuhakemusten toimittamisen helpottamiseksi laaditaan 17 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä käyttäen vakiolomake oikeusapuhakemuksia ja niiden toimittamista varten.

2. Vakiolomake oikeusapuhakemusten lähettämistä varten on laadittava viimeistään 30 päivänä toukokuuta 2003.

Vakiolomake oikeusapuhakemuksia varten on laadittava viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2004.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

18 artikla

Asiasta tiedottaminen

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä, jotta yleisö ja oikeusalan ammattilaiset voisivat saada tietoa erilaisista oikeusapujärjestelmistä, varsinkin päätöksen 2001/470/EY mukaisesti perustetun Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

19 artikla

Suotuisammat säännökset

Tämän direktiivin säännösten estämättä jäsenvaltiot voivat säätää oikeusavun hakijoihin ja saajiin sovellettavista suotuisammista järjestelyistä.

20 artikla

Suhde muihin välineisiin

Tämän direktiivin säännöksillä on jäsenvaltioiden välisissä suhteissa ja sen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa etusija jäsenvaltioiden tekemissä kahden- ja monenvälisissä sopimuksissa oleviin määräyksiin nähden, mukaan lukien:

a) Strasbourgissa 27 päivänä tammikuuta 1977 allekirjoitettu maksutonta oikeudenkäyntiä tarkoittavien hakemusten toimittamista koskeva eurooppalainen sopimus, sellaisena kuin se on muutettuna maksutonta oikeudenkäyntiä koskevien hakemusten toimittamista koskevan eurooppalaisen sopimuksen Moskovassa vuonna 2001 allekirjoitetulla lisäpöytäkirjalla,

b) Haagissa 25 päivänä lokakuuta 1980 tehty yleissopimus kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta.

21 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2004 lukuun ottamatta 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, jonka säännökset on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 30 päivänä toukokuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 27 päivänä tammikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä tammikuuta 2003,

Newcastlen tautiin liittyvistä suojatoimenpiteistä Amerikan yhdysvalloissa sekä poikkeuksen tekemisestä komission päätöksiin 94/984/EY, 96/482/EY, 97/221/EY, 2000/572/EY, 2000/585/EY, 2000/609/EY ja 2001/751/EY

(2003/67/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([1]) ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([2]) ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 26 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/494/ETY ([3]) ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 14 a artiklan,

ottaa huomioon eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/118/ETY ([4]) ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([5]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Amerikan yhdysvaltojen eläinlääkintäviranomaiset ovat vahvistaneet, että 1 päivän lokakuuta 2002 jälkeen Newcastlen tautia on havaittu siipikarjassa Kalifornian osavaltiossa ja 17 päivänä tammikuuta 2003 Nevadassa.

(2) Eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY ([6]) luetellaan joitakin tarttuvia eläintauteja, kuten Newcastlen tauti, jotka voivat vaarantaa yhteisön eläinten terveydellisen aseman erityisesti sen vuoksi, että ne leviävät kaupan ja tuonnin yhteydessä.

(3) Direktiivien 97/78/EY ja 91/496/ETY säännösten mukaan olisi toteutettava toimenpiteitä, jos jonkin kolmannen maan alueella ilmenee tai leviää direktiivissä 82/894/ETY tarkoitettu tauti tai jokin muu tauti, ilmiö tai seikka, joka saattaa muodostaa vakavan uhan eläinten tai ihmisten terveydelle.

([1]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([2]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).
([3]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/89/EY (EYVL L 300, 23.11.1999, s. 17).
([4]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL C 315, 19.11.2002, s. 14).
([5]) Ehdotus esitetty 17.1.2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([6]) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2002/788/EY (EYVL L 274, 11.10.2002, s. 33).

(4) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksista tuoreen siipikarjanlihan tuonnissa tietyistä kolmansista maista 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä komission päätöksessä 94/984/EY ([1]), eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja eläinlääkäritodistuksista elävän siipikarjan ja siitosmunien tuonnissa kolmansista maista, mukaan lukien kyseisen tuonnin jälkeiset eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet lukuun ottamatta sileälastaisia lintulajeja ja niiden munia 12 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä komission päätöksessä 96/482/EY ([2]), eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sekä eläinlääkärintodistuksista tarhatun tai luonnonvaraisen riistan lihan ja kaninlihan tuonnissa kolmansista maista 7 päivänä syyskuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/585/EY ([3]), eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sekä eläinlääkärintodistuksista tarhattujen sileälastaisten lintujen (ratitae) lihan tuonnissa 29 päivänä syyskuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/609/EY ([4]) ja eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksista elävien sileälastaisten lintujen ja niiden siitosmunien tuonnissa kolmansista maista, mukaan lukien kyseisen tuonnin jälkeiset eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet, 16 päivänä lokakuuta 2001 tehdyssä komission päätöksessä 2001/751/EY ([5]) edellytetään, että Amerikan yhdysvaltojen eläinlääkintäviranomaiset vahvistavat ennen elävän siipikarjan ja sen siitosmunien, elävien sileälastaisten lintujen ja niiden siitosmunien sekä siipikarjasta, sileälastaisista linnuista ja tarhatuista tai luonnonvaraisista riistalinnuista peräisin olevan tuoreen lihan lähettämistä, että Amerikan yhdysvallat on vapaa Newcastlen taudista. Amerikan yhdysvaltojen viranomaiset ovat näin ollen joutuneet keskeyttämään todistusten myöntämisen tautitapausten takia.

(5) Siipikarjanlihasta koostuvia tai sitä sisältäviä lihavalmisteita ja raakalihavalmisteita koskevista todistuksista säädetään lihavalmisteiden tuontiin kolmansista maista liittyvistä eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä ja terveystodistusten malleista 28 päivänä helmikuuta 1997 tehdyssä päätöksessä 97/221/EY ([6]) sekä jauhelihan ja raakalihavalmisteiden tuonnissa kolmansista maista noudatettavista ihmisten ja eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista 8 päivänä syyskuuta 2000 tehdyssä päätöksessä 2000/572/EY ([7]), ja niissä viitataan päätöksessä 94/984/EY vahvistettuihin tuoreeseen siipikarjanlihaan sovellettaviin eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin.

(6) Amerikan yhdysvaltojen eläinlääkintäviranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle aluejakotoimenpiteistään kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi toteutettavia toimenpiteitä elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupassa koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen mukaisesti ([8]).

(7) Amerikan yhdysvaltojen alue voidaan jakaa osiin Euroopan yhteisöön suuntautuvaa elävän siipikarjan ja siipikarjan lihan vientiä varten.

(8) Luettelosta kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat lihavalmisteiden tuonnin, 28 päivänä helmikuuta 1997 tehdyssä komission päätöksessä 97/222/EY ([9]) vahvistetaan luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot voivat sallia lihavalmisteiden tuonnin, ja vahvistetaan lihavalmisteiden käsittelyjärjestelmät, joiden tarkoituksena on pienentää riskiä taudin kulkeutumisesta näiden tuotteiden välityksellä. Näille tuotteille tehtävä käsittely riippuu alkuperämaan terveydellisestä asemasta sen lajin osalta, josta liha on peräisin. Tästä syystä on syytä rajoittaa Amerikan yhdysvaltojen rajatuilta alueilta peräisin olevasta siipikarjanlihasta tehtyjen raakalihavalmisteiden tuonti tuotteisiin, jotka on käsitelty vähintään 70 celsiusasteen lämpötilassa.

(9) Eläinten rehun tai farmaseuttisten tai teknisten tuotteiden valmistuksessa käytettävät valvotusti määräpaikkaan tuotavat raaka-aineet voidaan rajata tämän päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle niihin sovellettavien terveysvalvontatoimenpiteiden perusteella.

(10) Tämän päätöksen säännöksiä tarkastellaan uudelleen tautitilanteen kehityksen ja Amerikan yhdysvaltojen viranomaisilta saatavien lisätietojen perusteella.

(11) Elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea ei ole antanut puoltavaa lausuntoa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltiot sallivat elävän siipikarjan ja sen siitosmunien, elävien sileälastaisten lintujen ja niiden siitosmunien, siipikarjasta, sileälastaisista linnuista sekä tarhatuista ja luonnonvaraisista riistalinnuista saadun tuoreen lihan sekä edellä mainituista lajeista saadusta lihasta koostuvien tai tällaista lihaa sisältävien lihavalmisteiden ja raakalihavalmisteiden tuonnin Amerikan yhdysvalloista vain silloin, kun ne ovat peräisin tai tuodaan liitteessä määritellyltä Amerikan yhdysvaltojen alueelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, jotka ovat peräisin tai tuodaan Amerikan yhdysvaltojen muista osista, tuonti on kielletty.

([1]) EYVL L 378, 31.12.1994, s. 11, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/477/EY (EYVL L 164, 22.6.2002, s. 39).
([2]) EYVL L 196, 7.8.1996, s. 13, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/542/EY (EYVL L 176, 5.7.2002, s. 43).
([3]) EYVL L 251, 6.10.2000, s. 1, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/646/EY (EYVL L 211, 7.8.2002, s. 23).
([4]) EYVL L 258, 12.10.2000, s. 49, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/782/EY (EYVL L 309, 9.12.2000, s. 37).
([5]) EYVL L 281, 25.10.2001, s. 24, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/789/EY (EYVL L 274, 11.10.2002, s. 36).
([6]) EYVL L 89, 4.4.1997, s. 32.
([7]) EYVL L 240, 23.9.2000, s. 19.
([8]) EYVL L 118, 21.4.1998, s. 3.
([9]) EYVL L 89, 4.4.1997, s. 39, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/464/EY (EYVL L 161, 19.6.2002, s. 16).

2 artikla

Poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sallittava:

a) lihavalmisteiden tuonti, jos lihavalmisteeseen sisältyvälle siipikarjanlihalle, sileälastaisten lintujen lihalle ja tarhattujen ja luonnonvaraisten riistalintujen lihalle on tehty jokin päätöksen 97/222/EY liitteessä olevan IV osan B, C tai D kohdassa tarkoitetuista erikoiskäsittelyistä;

b) eläinten rehun tai farmaseuttisten tai teknisten tuotteiden valmistuksessa käytettäväksi raaka-aineeksi tarkoitetun siipikarjasta, sileälastaisista linnuista sekä tarhatuista ja luonnonvaraisista riistalinnuista saadun tuoreen lihan tuonti, jos kyseinen raaka-aine täyttää direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 10 luvun vaatimukset;

c) siipikarjasta, sileälastaisista linnuista sekä tarhatuista ja luonnonvaraisista riistalinnuista saadun tuoreen lihan sekä edellä mainittujen lajien lihasta koostuvien tai tällaista lihaa sisältävien lihavalmisteiden ja raakalihavalmisteiden tuonti, jos liha on peräisin ennen 1 päivää lokakuuta 2002 teurastetuista linnuista.

3 artikla

1. Poiketen komission päätöksistä 94/984/EY, 96/482/EY, 97/221/EY, 2000/572/EY, 2000/585/EY, 2000/609/EY ja 2001/751/EY, terveystodistuksiin, joista säädetään:

a) päätöksessä 94/984/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tuoreen siipikarjanlihan osalta,

b) päätöksessä 96/482/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan siipikarjan ja sen siitosmunien osalta,

c) päätöksessä 97/221/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden osalta, jotka on valmistettu siipikarjan, sileälastaisten lintujen taikka tarhattujen tai luonnonvaraisten riistalintujen lihasta tai jotka sisältävät tällaista lihaa,

d) päätöksessä 2000/572/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien lihavalmisteiden osalta, jotka on valmistettu siipikarjan, sileälastaisten lintujen, tarhattujen ja luonnonvaraisten riistalintujen lihasta tai jotka sisältävät tällaista lihaa,

e) päätöksessä 2000/585/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tuoreen tarhattujen ja luonnonvaraisten riistalintujen osalta,

f) päätöksessä 2000/609/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tuoreen sileälastaisten lintujen lihan osalta, ja

g) päätöksessä 2001/751/EY Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien elävien sileälastaisten lintujen ja niiden siitosmunien osalta,

lisätään sanonnat seuraavasti:

a) Tuore siipikarjanliha neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

b) Siipikarja tai sen siitosmunat neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

c) Lihasta valmistetut tuotteet neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

d) Lihavalmisteet neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

e) Tarhattujen/luonnonvaraisten (tarpeeton ylipyyhitään) riistalintujen tuore liha neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

f) Sileälastaisten lintujen tuore liha neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

g) Sileälastaiset linnut tai niiden siitosmunat neuvoston päätöksen 2003/67/EY mukaisesti

2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että eläinten terveystodistuksiin, joissa todistetaan alueen olevan vapaa Newcastlen taudista, on merkitty aluekoodi "US-1".

4 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava kauppaan soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on välittömästi huolehdittava toteutettujen toimenpiteiden julkistaminen ja niistä tiedottaminen.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle välittömästi.

5 artikla

Tätä päätöstä tarkastellaan uudelleen sen mukaan, miten Newcastlen tautitilanne kehittyy Amerikan yhdysvalloissa.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä 1 päivään kesäkuuta 2003.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DRYS

LIITE

US-1:

Amerikan yhdysvallat Kalifornian osavaltiota, Nevadaa ja Arizonaa lukuun ottamatta.

Tiedotus Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen tiettyjen artiklojen soveltamisesta

Osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen tarvittavien menettelyjen loppuun saattamisesta 28 päivänä tammikuuta 2003, joten Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen (EYVL L 352, 30.12.2002) tiettyjä artikloja sovelletaan väliaikaisesti kyseisen sopimuksen 198 artiklan 3 kohdan mukaisesti 1 päivästä helmikuuta 2003 lähtien.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä marraskuuta 2002,

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta

(Asia COMP/37.396/D2 — Tarkistettu TACA)

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 4349)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/68/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 eli perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan yksityiskohtaisesta soveltamisesta meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4056/86 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 12 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon tiivistelmän, joka hakemuksesta ([4]) on julkaistu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan ja kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1017/68 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

ottaa huomioon 4 päivänä elokuuta 1999 päivätyn komission kirjeen, jolla osapuolille ilmoitettiin asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että on erittäin vakavia epäilyjä 81 artiklan 3 kohdan soveltuvuudesta ilmoitettuun sopimukseen,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 4056/86 23 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistun tiivistelmän sopimuksesta ([6]),

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa ja meriliikenteen alan kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

([1]) EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62.
([2]) EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.
([3]) EYVL L 378, 31.12.1986, s. 4.
([4]) EYVL C 125, 6.5.1999, s. 6.
([5]) EYVL L 175, 23.7.1968, s. 1.
([6]) EYVL C 335, 29.11.2001, s. 12.

1 JOHDANTO

1.1 Taustaa

(1) Komissio antoi 16 päivänä syyskuuta 1998 päätöksen 1999/243/EY [7] (jäljempänä 'TACA-päätös'), jossa se katsoi, että eräät Trans-Atlantic Conference -sopimuksen (TACA) puitteissa tehdyt järjestelyt olivat EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan vastaisia eivätkä ne kuuluneet asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan mukaisen ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan. Kyseiset järjestelyt eivät myöskään täyttäneet 85 artiklan 3 kohdan mukaisen yksittäispoikkeuksen edellytyksiä. TACA-päätöksessä käsiteltyihin järjestelyihin sisältyivät sisämaakuljetusten hintojen määrääminen Euroopan yhteisön alueella, meklareiden ja huolitsijoiden palkkioiden yhteinen vahvistaminen ja sopiminen ehdoista ja edellytyksistä, joilla konferenssin jäsenet voivat tehdä palvelusopimuksia rahdinantajien kanssa.

(2) Komissio katsoi myös, että TACAn jäsenet olivat käyttäneet väärin yhteistä määräävää asemaansa 86 artiklan vastaisesti muuttamalla markkinoiden kilpailurakennetta ja rajoittamalla palvelusopimusten tekemistä ja sisältöä. Näiden rikkomisten vuoksi osapuolille määrättiin yhteensä 273 miljoonan ecun sakot.

(3) TACAn osapuolten valitus päätöksen kumoamiseksi on käsiteltävänä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa [8].

1.2 Tapahtumien kulku

(4) Tammikuun 29 päivänä 1999 TACAn jäsenet (jäljempänä 'osapuolet') ilmoittivat tämän päätöksen kohteena olevasta sopimuksesta, josta käytetään jäljempänä nimitystä 'tarkistettu TACA' tai 'sopimus'.

(5) Komissio julkaisi 6 päivänä toukokuuta 1999 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 1017/68 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiivistelmän hakemuksesta (jäljempänä '12 artiklan 2 kohdan mukainen tiedonanto') ja kehotti asianomaisia osapuolia toimittamaan huomautuksensa 30 päivän kuluessa tiedonannon julkaisemispäivästä.

(6) Julkaisemisen johdosta Euroopan rahdinantajien neuvosto (European Shippers Council, ESC) toimitti 4 päivänä kesäkuuta 1999 huomautuksia, jotka sen mukaan muodostivat asetuksen (ETY) N:o 4056/86 10 artiklan mukaisen virallisen kantelun [9]. Huomautuksia toimittivat myös CLECAT (European Liaison Committee of Freight Forwarders), Fédération des Entreprises de Transport et Logistique France eli TLF [10] (joka edustaa kuljetus- ja logistiikkayhtiöitä) ja Ruotsin teollisuustoimialojen liitto / Ruotsin rahdinantajien neuvosto. Ruotsin kilpailuvirasto lähetti 15 päivänä heinäkuuta 1999 kirjeen, jossa se tuki eräitä Ruotsin rahdinantajien neuvoston näkemyksiä, erityisesti yksittäisten palvelusopimusten luottamuksellisuuden osalta. Muut jäsenvaltiot eivät esittäneet huomautuksia.

(7) Komission kilpailun pääosaston pääjohtaja lähetti 7 päivänä heinäkuuta 1999 osapuolille kirjeen ja pyysi näitä muuttamaan sopimuksen määräyksiä tilastotietojen vaihdon osalta. Lisäksi kirjeessä ilmoitettiin, että eräiden sopimustyyppien ja palvelusopimusten neuvottelutapojen, jotka saattavat rajoittaa kilpailua merkittävästi, ei voida katsoa kuuluvan ilmoituksen piiriin [11].

---

[7] Asia IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference -sopimus (EYVL L 95, 9.4.1999, s. 1).
[8] Yhdistetyt asiat T-191/98, T-212/98, T-213/98 ja T-214/98, Atlantic Container Line ym. v. komissio.
[9] Asia COMP/37.527/D2 — ESC v. tarkistettu TACA.
[10] CLECAT toimitti TLF:n kommentit uudelleen CLECATin nimellä 5 päivänä kesäkuuta päivätyllä kirjeellä.
[11] Tämä koski mitä tahansa osapuolten välistä sopimusta, yhteisymmärrystä tai yhdenmukaistettua menettelytapaa siitä, että sopiessaan yksittäisistä palvelusopimuksista ne noudattaisivat sovittujen palvelusopimusten vakiomallia, sisältöä tai hintaa tai käyttäisivät vapaaehtoisesti palvelusopimuksia koskevia ohjeita siten, että kilpailu saattoi rajoittua merkittävästi.

(8) Samana päivänä pääjohtaja ilmoitti ESC:lle, että tilastotietojen vaihtoa koskevia sopimusmääräyksiä lukuun ottamatta ei ollut riittävästi perusteita esittää vakavia epäilyjä 81 artiklan 3 kohdan soveltuvuudesta. Kirjeessä ESC:lle ilmoitettiin myös, että asetuksen (ETY) N:o 4056/86 10 artiklan mukaiselle kantelulle ei ollut edellytyksiä asetuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistulla komission tiedonannolla aloitetun vastustamismenettelyn yhteydessä.

(9) ESC vastasi 14 päivänä heinäkuuta 1999 komission 7 päivänä heinäkuuta 1999 päivättyyn kirjeeseen ja totesi muun muassa, että sen huomautukset "ei alle kustannusten" -säännöstä (ks. jäljempänä johdanto-osan 27 kappale) olisi katsottava asetuksen (ETY) N:o 1017/68 10 artiklan mukaiseksi viralliseksi kanteluksi.

(10) Osapuolet ilmoittivat komissiolle 13 ja 23 päivänä heinäkuuta 1999 olevansa valmiit muuttamaan komission 7 päivänä heinäkuuta lähettämässä kirjeessä viitattuja määräyksiä ja että ne toimittaisivat komissiolle aina kuuden kuukauden välein tiedot palvelusopimuksista. Kirjeessä ei kuitenkaan ilmoitettu, kuinka tai koska sopimuksia muutettaisiin havaittujen kilpailuongelmien poistamiseksi.

(11) Komissio lähetti 4 päivänä elokuuta 1999 eli asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 3 kohdassa säädetyn 90 päivän määräajan kuluessa ([12]) osapuolille kirjeen, jonka mukaan oli vakavia epäilyjä 85 artiklan 3 kohdan soveltuvuudesta. Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 3 kohdan mukaan komissiolla oli näin ollen oikeus jatkaa tarkistettua TACA-sopimusta koskevia tutkimuksiaan meriliikenteen osalta. Koska vakavia epäilyjä ei tuotu esiin tarkistetun TACAn sisämaakuljetusten osalta, tämän osan katsottiin kuuluvan poikkeuksen piiriin kolmen vuoden ajan 6 päivästä toukokuuta 1999 sillä oletuksella, että se olisi erotettavissa muista osista, joista komissio esitti vakavia epäilyjä.

(12) ESC:lle ilmoitettiin 6 päivänä elokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että komissio ei ollut esittänyt vakavia epäilyjä tarkistetun TACA-sopimuksen sisämaakuljetusta koskevien seikkojen osalta. ESC pyysi 27 päivänä syyskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä tietoja päätöksen perusteista.

(13) Kilpailun pääosaston pääjohtaja vastasi ESC:lle 12 päivänä lokakuuta 1999 ja esitti tiivistelmän syistä, joiden perusteella tarkistetun TACAn sisämaakuljetuksia koskevat osat eivät aiheuttaneet vakavia epäilyjä. Hän toisti myös komission näkemyksen vastustamismenettelyn aikana esitettyjen huomautusten menettelyllisestä asemasta (ks. edellä johdanto-osan 7 kappale).

(14) Tämän jälkeen European Council of Transport Users (ECTU), johon ESC kuuluu, ja eräät muut yhdistykset toimittivat hakemuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle ja pyysivät tätä kumoamaan asiakirjan, jota sanottiin komission päätökseksi ja joka oli toimitettu ESC:lle edellä mainitulla 6 päivänä elokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä ([13]).

(15) Osapuolet toimittivat 1 päivänä joulukuuta 2000 täydentävän ilmoituksen, jossa ne ilmoittivat komissiolle muuttaneensa tarkistettua TACA-sopimusta siten, että yhteensovitetun väliaikaisen kapasiteetin sallittu vähennys rajoittui joulun ja uudenvuoden aikaan kaudella 2000/2001 ([14]).

([12]) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 (tärkein meriliikenneasetus) mukaan komissiolla on 90 päivää hakemustiivistelmän julkaisemispäivästä esittää vakavia epäilyjä ja jatkaa asian tutkimista. Sisämaakuljetuksia koskevassa asetuksessa (ETY) N:o 1017/68 on lähes samanlainen säännös. Jos komissio ei ryhdy toimenpiteisiin kyseisen 90 päivän määräajan kuluessa, sopimukselle myönnetään ilman eri toimenpiteitä kuuden vuoden poikkeus merikuljetusten osalta ja kolmen vuoden poikkeus sisämaakuljetusten osalta.

([13]) Asia T-224/99, ECTU ym. v. komissio.

([14]) Ilmoitetun sopimuksen alkuperäiseen toisintoon sisältyi yleinen lupa, jonka mukaan osapuolet voivat "säännellä kunkin varustamon tarjoamaa kuljetuskapasiteettia", ks. 12 artiklan 2 kohdan mukainen tiedonanto. Vaikka osapuolet katsoivat, että kauden 2000/2001 kapasiteetin sääntelyohjelma kuuluu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklaan sisältyvän linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan, ne kuitenkin katsoivat parhaaksi ilmoittaa ohjelmasta komissiolle. Sopimukseen sisältyvää yleistä kapasiteetin sääntelylupaa muutettiin myöhemmin komission pyynnöstä (ks. jäljempänä johdanto-osan 81 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

(16) Osapuolten kanssa käydyn lisäkirjeenvaihdon jälkeen komissio julkaisi 29 päivänä marraskuuta 2001 tiedonannon *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, jossa se ilmoitti aikovansa myöntää poikkeuksen tarkistetun TACAn jäljellä oleville osille asetuksen (ETY) N:o 4056/86 23 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan nojalla (jäljempänä '23 artiklan 3 kohdan mukainen tiedonanto'). Se pyysi asianomaisia toimittamaan huomautuksensa 30 päivän kuluessa tiedonannon julkaisemisesta.

(17) ESC pyysi 12 päivänä joulukuuta 2001 komissiota toimittamaan lisätietoja eräistä tarkistetun TACAn määräyksistä ja syistä, miksi komissio aikoi myöntää poikkeuksen. Lisäkirjeenvaihdon ja useiden kokousten jälkeen ESC toimitti huomautuksia 8 päivänä maaliskuuta 2002. Lisähuomautuksia toimitettiin 24 päivänä huhtikuuta 2002.

(18) Osapuolet pyysivät 3 päivänä toukokuuta 2002 päivätyllä kirjeellä kaikille asetuksen (ETY) N:o 1017/68 soveltamisalaan kuuluville TACAn osille myönnetyn poikkeuksen uusimista. Koska kyseinen pyyntö käsitellään erillisessä menettelyssä, TACAn sisämaakuljetuksia koskevia osia kuvaillaan jäljempänä vain siltä osin kuin on tarpeellista koko sopimuksen ymmärtämiseksi.

2 OSAPUOLET

(19) TACA-päätöksen tekemisen jälkeen kuusi varustamoa on lähtenyt TACAsta, jolloin tarkistettuun TACAan jäi alun perin kahdeksan osapuolta. Ilmoituksen tekemisen jälkeen AP Møller Maersk on fuusioitunut Sea-Land Servicen kanssa ja osapuolia on nykyisin seitsemän:

1) Atlantic Container Line AB, kotipaikka Göteborgissa Ruotsissa;

2) Hapag-Lloyd Container Line GmbH, kotipaikka Hampurissa Saksassa;

3) Mediterranean Shipping Company SA, kotipaikka Genevessä Sveitsissä;

4) AP Moller-Maersk Sealand, kotipaikka Kööpenhaminassa Tanskassa;

5) Nippon Yusen Kaisha, kotipaikka Tokiossa Japanissa;

6) Orient Overseas Container Line Ltd, kotipaikka Wanchaissa Hongkongissa;

7) P&O Nedlloyd Limited, kotipaikka Lontoossa Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

3 SOPIMUS

3.1 Tarkoitus ja soveltamisala

(20) Tarkistetun TACAn tarkoituksena on antaa osapuolille mahdollisuus harjoittaa sopimuksen mukaista yhteistyötä tarjotessaan tehokkaita ja vakaita kansainvälisiä linjaliikennepalveluja rahdin kuljettamiseksi sopimusreittien kattamalla maantieteellisellä alueella jäljempänä määritellyin tavoin.

(21) Sopimus kattaa itään ja länteen suuntautuvat laivareitit seuraavien satamien välillä: i) Yhdysvaltain 48 vierekkäisessä osavaltiossa sijaitsevat satamat sekä kyseisten satamien kautta tavoitettavat Yhdysvaltain sisämaan- ja rannikkokohteet, ja ii) Euroopan sellaiset satamat, jotka sijaitsevat Ranskan Bayonnen ja Norjan Nordkappin välisillä leveysasteilla (lukuun ottamatta sellaisia Venäjän satamia, jotka eivät sijaitse Itämeren rannalla, Välimeren satamia sekä Espanjan ja Portugalin satamia) sekä, lukuun ottamatta jäljempänä esitettyjä ETA:n sisäisiä sisämaakuljetuspalveluja (ks. jäljempänä johdanto-osan 26 kappale), sellaiset Euroopan kohteet, jotka tavoitetaan mainittujen sopimukseen kuuluvien muiden Euroopan satamien kuin Espanjan ja Portugalin satamien kautta. Näistä reiteistä käytetään nimitystä 'sopimusreitit'.

3.2 **Tariffit**

(22) Tarkistettu TACA antaa — muilta osin kuin ETA-maiden kanssa suoritettavien sisämaakuljetuspalvelujen osalta — osapuolille luvan määrätä hinnoista (mukaan lukien maksut ja lisämaksut) ja ehdoista sekä tarkistaa ja ylläpitää niitä samoin kuin peruuttaa ne (lukuun ottamatta sisämaakuljetuspalveluja ETA:ssa). Tarkistetun TACAn yhteydessä hyväksytyistä hinnoista ja ehdoista käytetään nimitystä 'tariffi'.

3.3 **Palvelusopimukset**

(23) TACA-päätöksessä katsottiin, että silloisen TACAn jäsenet rikkoivat perustamissopimuksen 85 artiklan määräyksiä "sopimalla ehdoista ja edellytyksistä, joilla ne voivat tehdä palvelusopimuksia rahdinantajien kanssa". Tämä koski kahdenlaisia rajoituksia: i) sopimus esti TACAn jäseniä tekemästä yksittäisiä palvelusopimuksia rahdinantajien kanssa tai rajoitti niiden vapautta tehdä näitä sopimuksia ja ii) sopimus rajoitti ehtoja, joita voitiin sisällyttää yksittäisiin palvelusopimuksiin.

(24) Tarkistettuun TACAan ei sisälly tällaisia rajoituksia eikä rajoituksia ole asetettu yksittäisten palvelusopimusten tekemiselle. Tarkistetun TACAn palvelusopimuksia koskevat määräykset ovat tiivistettynä seuraavat:

1) Osapuolet voivat neuvotella ja tehdä palvelusopimuksia ([15]) yhden tai useamman rahdinantajan kanssa (konferenssipalvelusopimukset tai agreement service contracts: 'sovitut palvelusopimukset' eli ASC-sopimukset) ETA:n satamien ja ETA:n ulkopuolisten satamien ja sisämaan kohteiden välillä tarjottavista palveluista. Tällaisissa sopimuksissa voidaan määrätä hinnasta, joka peritään kaikista merikuljetuksiin läheisesti liittyvistä palveluista aluksen ja satamaportin välillä ([16]). Tällaisten sopimusten on sisällettävä tietyt keskeiset ehdot, kuten minimimäärät tai -osuudet, linjaliikennemaksut, kesto, palvelua koskevat sitoumukset ja mahdolliset sopimussakot.

2) Osapuolet voivat vapaasti neuvotella ja tehdä yksittäisiä palvelusopimuksia (individual service contracts eli 'ISC-sopimukset') minkä tahansa rahdinantajan kanssa, ja sopimuspuolet voivat sopia sopimusehdoista vapaasti keskenään.

3) Kaksi tai useampi osapuoli (mutta eivät kaikki osapuolet yhdessä) voivat neuvotella ja tehdä minkä tahansa rahdinantajan kanssa useamman varustamon välisiä sopimuksia (multi-carrier service contracts eli 'MSC-sopimukset'), jotka koskevat ETA:n satamien ja ETA:n ulkopuolisten satamien ja sisämaan kohteiden välillä tarjottavia palveluita ([17]), ja harjoittaa tähän liittyvää toimintaa, kuten käydä MSC-sopimuksia koskevia keskusteluja ja tiedonvaihtoa.

4) Kun rahdinantaja pyytää MSC-sopimuksessa mukana olevaa yhtä tai useampaa varustamoa tarjoamaan ETA:n sisäisiä sisämaakuljetuspalveluita, sopimusehdot on neuvoteltava kahdenvälisesti rahdinantajan ja jokaisen MSC-sopimuksessa mukana olevan varustamon kanssa erikseen. Ehdot on sisällytettävä MSC-sopimuksen luottamukselliseen liitteeseen eikä niitä saa paljastaa muille MSC-sopimuksessa mukana oleville varustamoille. Samanlaisia määräyksiä sovelletaan rahdinantajiin, jotka haluavat ASC-sopimusten mukaisia ETA:n sisäisiä sisämaakuljetuspalveluita.

5) ASC- ja MSC-sopimuksissa ei saa olla mukana muita varustamoja kuin TACA-sopimuksen osapuolet eikä niissä määrättyjä hintoja saa erotella sen mukaan, mikä osapuolena olevista varustamoista kuljettaa lastin.

([15]) Sellaisina kuin ne on määritelty vuodelta 1984 peräisin olevan Yhdysvaltain merilain 3(21) pykälässä ja 1 päivästä toukokuuta 1999 alkaen Yhdysvaltain meriliikenteen uudistamista koskevan vuoden 1998 lain 3(19) pykälässä.

([16]) Tarkistetussa TACAssa määrätään, että ASC-sopimukseen voivat sisältyä seuraavat palveluhinnat: merikuljetusrahti; terminaalikäsittelymaksu (THC), konttipalvelumaksu (CSC) ja kappaletavara-osakuormamaksu (LCLSC) lähtö- ja määränpäässä; lisäseisontapäivät; moninkertaisista konossementeista perittävä maksu; lisämaksut tai arvioon perustuvat täydentävät maksut pääsataman "apusatamassa" (outport); valuuttalisä (CAF) ja polttoainelisä (BAF); hätätilasta johtuvat ylimääräiset maksut; Kansainvälisen merenkulkujärjestön lisämaksut; erikoiskalustosta perittävät lisämaksut; ylisuurten kuljetusten lisämaksut; asennusmaksut; määränpään muuttamisesta perittävä maksu; ahtausmaksu; lämmitysmaksu; satamassa perittävät lisämaksut kuten tullitarkastukset terminaalissa Kanadassa. ASC-sopimuksessa ei saa määrätä muiden ETA:ssa tarjottavien palvelujen hintaa eikä se voi sisältää sisämaakuljetuksen tai muiden rahdinantajan ja yksittäisten varustamoiden sopimien sisämaapalvelujen ehtoja.

([17]) Edellä mainittuja ASC-sopimuksia koskevia periaatteita sovelletaan myös MSC-sopimuksiin.

6) ASC- ja MSC-sopimusten nojalla rahdinantajalla on oltava oikeus valita, mitkä sopimuspuolena olevat varustamot kuljettavat lastin ja minkä osan siitä, ellei rahdinantajan kanssa toisin sovita.

7) Osapuolet voivat ottaa ASC-vakiosopimuksia varten käyttöön mallin, josta palvelusopimusten osapuolet voivat sopia poikkeavansa. ISC- ja MSC-toimintaan osallistuvat voivat viitata ASC-vakiosopimusmalliin ja ottaa sen käyttöön sekä viitata julkaistuihin ASC-sopimushintoihin ja/tai tariffiehtoihin ja ottaa ne käyttöön.

8) Lukuun ottamatta MSC-sopimusten osapuolia tai jollei rahdinantajaosapuoli siihen suostu, osapuolet eivät saa paljastaa tietoja siitä, mitä ASC-mallia, hintoja tai tariffiehtoja on sisällytetty tai ei ole sisällytetty johonkin ISC- tai MSC-sopimukseen.

9) Osapuolet voivat sopia palvelusopimuksia koskevista vapaaehtoisista suuntaviivoista, jotka koskevat ainoastaan teknisiä, muita kuin kaupallisia asioita, tai sopimusehtoja ilmoittamatta paljastaa tehneensä rahdinantajan kanssa ISC-sopimuksen, jos kyseinen rahdinantaja haluaa ASC- tai MSC-sopimuksen.

10) ISC- ja MSC-sopimuksissa on erikseen mainittava, että jollei Yhdysvaltain lainsäädännöstä muuta johdu, sopimusehdot ovat luottamukselliset paitsi a) jos rahdinantaja on suostunut niiden paljastamiseen tai b) jos rahdinantaja haluaa ASC-sopimuksen, jolloin jokainen kyseisen rahdinantajan kanssa ISC- ja/tai MSC-sopimuksen tehnyt tarkistetun TACAn jäsen voi paljastaa tällaisen sopimuksen olemassaolon mutta ei sen ehtoja.

3.4 **Intermodaalikuljetusten hinnat — ”ei alle kustannusten”**

(25) TACA-päätöksessä todettiin, että silloisen TACAn jäsenet olivat rikkoneet perustamissopimuksen 85 artiklaa sopimalla hinnoista, joita sovellettiin yhteisön alueella osana multimodaalikuljetusta tarjottaviin sisämaakuljetuksiin.

(26) Tarkistetussa TACAssa osapuolet ovat luopuneet sisämaakuljetusten hintojen vahvistamisesta ottaen huomioon johdanto-osan 27 kappaleessa esitetyn ”ei alle kustannusten” -säännön. Sopimuksen mukaan osapuolilla ei ole valtuuksia keskustella tai sopia toistensa kanssa hinnoista, jotka peritään rahdinantajilta osittain tai kokonaan ETA:ssa yhdessä muiden palvelujen kanssa tarjottavista sisämaakuljetuksista kuljetettaessa konttilastia sopimusreitillä osana multimodaalikuljetuksia, eivätkä muista ETA:ssa tarjottavia sisämaakuljetuksia koskevista tariffeista taikka muista asioista.

(27) Osapuolilla on oikeus sopia, että tarjotessaan tariffin mukaisia merikuljetuspalveluita yksikään tarkistetun TACAn jäsen ei veloita hintaa, joka on alhaisempi kuin kustannukset, joita sille aiheutuu suoraan ETA:ssa yhdessä näiden merikuljetuspalvelujen kanssa tarjottavien sisämaakuljetuspalvelujen tarjoamisesta (”ei alle kustannusten -sääntö”). Tässä säännössä ”kustannukset” eivät sisällä tyhjän kaluston siirtämisestä yleisesti tai toiseen paikkaan Euroopassa aiheutuvia kustannuksia eivätkä yleiskustannuksia ja/tai hallintokustannuksia. Riippumaton, puolueeton taho voidaan nimittää valvomaan kyseisen säännön noudattamista.

(28) Osapuolet eivät ole kuitenkaan ottaneet käyttöön tällaista sääntöä.

3.5 **Tekniset sopimukset**

(29) Tarkistetussa TACAssa määrätään, että osapuolet voivat pyrkiä vapaaehtoisen yhteistyön kautta teknisiin parannuksiin seuraavilla tavoilla ([18]):

i) ottamalla käyttöön tai soveltamalla yhtenäisesti aluksia ja muita kuljetusvälineitä, varusteita, tarvikkeita tai kiinteitä laitteita koskevia standardeja tai malleja;

([18]) Näiden i)—vi) kohdan sanamuoto noudattaa asetuksen (ETY) N:o 4056/86 2 artiklan 1 kohdan a—f alakohdan sanamuotoa.

ii) vaihtamalla tai käyttämällä yhdessä aluksia, aluksissa tai muissa kuljetusvälineissä olevaa tilaa, henkilöstöä, varusteita tai kiinteitä laitteita kuljetuksia varten;

iii) järjestämällä ja toteuttamalla peräkkäisiä tai täydentäviä merikuljetuksia ja vahvistamalla tai noudattamalla niissä käytettäviä maksuja ja ehtoja;

iv) sovittamalla yhteen jatkoyhteyksien kuljetusaikatauluja;

v) yhdistämällä yksittäisiä lähetyksiä; ja

vi) vahvistamalla tai noudattamalla yhdenmukaisia sääntöjä kuljetusmaksutaulukoiden rakenteesta ja niiden käyttämistä koskevista ehdoista.

(30) Osapuolet ovat sopineet yhteistyöstä vain ii) kohdan suhteen. Tarkistetussa TACAssa määrätään, että osapuolten sopiessa yhteistyöstä minkä tahansa muun edellisessä johdanto-osan kappaleessa luetellun asian suhteen sopimusta ei saa panna täytäntöön (jos kyseinen yhteistyö kuuluu perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan kiellon soveltamisalaan) ennen kuin yhteistyöstä on ilmoitettu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla.

3.6 **Säännöllisten merikuljetuspalveluiden harjoittaminen**

(31) Osapuolet voivat ([19]):

i) yhteensovittaa kuljetusaikataulut, lähdöt tai satamassakäynnit;

ii) päättää lähtö- tai satamassakäyntikerroista;

iii) yhteensovittaa tai jakaa lähdöt tai satamassakäynnit;

iv) määritellä kunkin jäsenen tarjoaman kuljetuskapasiteetin ([20]); ja

v) jakaa lastin tai tulot keskenään.

3.7 **Neuvottelut rahdinantajien kanssa**

(32) Hakijat voivat tehdä ja panna täytäntöön kuljetusten käyttäjien kanssa sopimuksia, jotka koskevat säännöllisten merikuljetuspalvelujen hintoja, maksuja, ehtoja ja laatua, sekä neuvotella rahdinantajien ja rahdinantajaryhmien kanssa hinnoista, maksuista, luokitteluista, säännöistä ja periaatteista.

3.8 **Hallinto**

(33) Osapuolet voivat järjestää tapaamisia tai muuten vaihtaa tietoja, keskustella ja toimia asetuksen (ETY) N:o 4056/86 2 artiklan (tekniset sopimukset) tai 3 artiklan (linjakonferenssien ryhmäpoikkeus) soveltamisalaan kuuluvien kysymysten suhteen. Niillä on lisäksi oikeus neuvotella ASC-sopimuksista ja tehdä niitä. Kaksi osapuolta tai useampi osapuoli saa neuvotella vapaasti MSC-sopimuksista ja tehdä niitä (mutta kaikki osapuolet eivät saa osallistua tähän). Osapuolet eivät saa keskustella yksittäisiin ISC-sopimuksiin liittyvistä luottamuksellisista tiedoista tai vaihtaa niitä. Ne eivät saa myöskään vahvistaa minkäänlaisia ISC-sopimuksiin sovellettavia ohjeita, lukuun ottamatta puhtaasti teknisiä ohjeita, jotka eivät palvele kaupallisia tarkoituksia. Osapuolet eivät myöskään saa missään muodossa vahvistaa yhteisiä hintoja Euroopan talousalueen sisämaakuljetuksille.

(34) Sopimusta hallinnoimaan perustetaan sihteeristö.

([19]) Näiden i)—v) kohdan sanamuoto noudattaa asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan a—e kohdan sanamuotoa.
([20]) Ks. jäljempänä johdanto-osan 81 kappale.

(35) Osapuolet voivat nimittää riippumattoman ja puolueettoman tahon valvomaan, että ne noudattavat sopimusvelvoitteitaan, mukaan lukien velvoitteet, jotka johtuvat "ei alle kustannusten" -säännöstä. Osapuolten mukaan tällaista tahoa ei ole vielä nimitetty.

4 MARKKINAT

(36) Tarkistettu TACA kattaa muun muassa seuraavat merkitykselliset palvelumarkkinat ([21]):

a) merikuljetuspalvelujen osalta Pohjois-Euroopan ja Yhdysvaltain väliset konttilastin linjaliikenteen markkinat, joilla käytetään Pohjois-Euroopan satamien ja Yhdysvaltain ja Kanadan satamien välisiä reittejä ([22]). Näiden palvelujen maantieteelliset markkinat kattavat alueen, jolla palveluja markkinoidaan. Kuten komissio totesi TAA-päätöksessä ([23]) ja vahvisti myöhemmin TACA-päätöksessä ([24]), tähän alueeseen kuuluvat Euroopan maantieteellisten markkinoiden osalta Pohjois-Euroopan satamien asiakashankinta-alueet;

b) maakuljetuspalvelujen osalta yhteisön alueella tarjottavien sisämaakuljetuspalvelujen markkinat, kun rahdinantajat ostavat näitä palveluja yhdessä muiden palvelujen kanssa osana multimodaalikuljetusta konttilastin kuljettamiseksi Pohjois-Euroopan ja Yhdysvaltojen välillä ([25]).

(37) Edellä mainituista markkinoista tässä päätöksessä on tarpeellista tarkastella ainoastaan merikuljetusmarkkinoita, sillä tarkistettuun TACAan sisältyviä sisämaakuljetuksia koskevia osia käsitellään erillisessä menettelyssä.

(38) Edellä olevan merikuljetusmarkkinoiden määritelmän (ks. edellä johdanto-osan 36 kappaleen a kohta) on vahvistanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hiljattain asiassa TAA antamassaan tuomiossa ([26]). Tuomioistuin oli samaa mieltä erityisesti siitä, että ilmakuljetukset eivät korvaa merikuljetuksia, sillä todisteet osoittivat selvästi, että ilmakuljetusten (toisin kuin merikuljetusten) kysyntään liittyi rajoitettuja määriä korkean lisäarvon tuotteita. Tuomioistuin vahvisti myös, että komissio oli oikeassa katsoessaan konttilastin linjaliikennepalvelujen muodostavan erilliset markkinat, jotka erosivat muiden merikuljetuspalvelujen markkinoista.

(39) Merkityksellisten merikuljetusmarkkinoiden maantieteellisestä ulottuvuudesta tuomioistuin katsoi, että todisteiden mukaan Välimeren satamista lähtevät linjaliikennepalvelut voitiin korvata vain hyvin vähäisessä määrin Pohjois-Euroopan satamista lähtevällä linjaliikenteellä. Tässä yhteydessä on huomattava, että viimeaikaisessa päätöksessään asiassa Hutchison/RCPM/ECT ([27]) komissio katsoi todisteiden osoittavan, että Pohjois-Euroopan ja Välimeren satamien välillä oli edelleen hyvin vähän kilpailua ([28]). Tässä asiassa ei ole ilmennyt mitään sellaista, jonka perusteella nyt voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi tämän päätelmän paikkansapitävyys.

(40) Tarkistetussa TACAssa sen jäsenille annetaan lupa sopia hinnoista ja maksuista, jotka peritään aluksen ja satamaportin välillä tarjottavista palveluista (ks. edellä johdanto-osan kappaleen 1 kohta). Tältä osin on erotettava ne tarkistetun TACAn palvelut, joille on erityinen kysyntä ja tarjonta, jotka eroavat joko meri- tai sisämaakuljetusten kysynnästä tai tarjonnasta sekä ne palvelut, joille tällaista erityistä kysyntää ja tarjontaa ei ole. Ensin mainitut palvelut muodostavat erilliset markkinat kun taas jälkimmäiset eivät ([29]).

([21]) Tarkistetun TACAn 2 artikla ("Sopimuksen tarkoitus"), 4 artikla ("Sopimuksen maantieteellinen soveltamisala") ja 5 artikla ("Sopimusvaltuutuksen yleiskatsaus").
([22]) Ks. TACA -päätös, johdanto-osan 84 kappale.
([23]) Asia N:o IV/34.446 — Trans-Atlantic Agreement, komission päätös 94/980/EY (EYVL L 376, 31.12.1994, s. 1), johdanto-osan 67 ja 68 kappale.
([24]) 76—83 kohta.
([25]) TACA-päätös, johdanto-osan 91 kappale.
([26]) Asia T-395/94, Atlantic Container Line ym. v. komissio, tuomio 28.2.2002, Kok. 2002, s. II-875, 269—298 kohta.
([27]) Asiassa COMP/JV.55 — Hutchison/RCPM/ECT 3 päivänä heinäkuuta 2001 tehty komission päätös Internet-osoitteessa http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/decisions/jv55_en.pdf. Ks. johdanto-osan 37 kappale ja sitä seuraavat kappaleet.
([28]) 41 ja 46 kohta.
([29]) Ks. tältä osin tuomio asiassa T-86/95, Compagnie Générale Maritime ym. v. komissio (FEFC), Kok. 2002, s. II-1011, 128—129 kohta.

(41) Ne tarkistetun TACAn kattamat palvelut, joille on ominaista se, että niille ei ole erityistä kysyntää ja tarjontaa, ovat niitä, joita ei voida erottaa meri- tai sisämaakuljetuspalveluista siltä osin, että kolmannen palveluntarjoajan (esimerkiksi konttiterminaalin operaattori), joka on riippumaton meri- tai sisämaakuljetuksen operaattorista, olisi fyysisesti tai taloudellisesti mahdotonta tarjota näitä palveluja erikseen ja suoraan kuljetuksen käyttäjälle.

(42) Tarkistetun TACAn muut palvelut — palvelut joille on erityistä kysyntää ja tarjontaa — muodostuvat sataman rahdinkäsittelypalveluista, joiden tarjoamisessa kuljetusten käyttäjille tarkistetun TACAn jäsenet kohtaavat joko todellista tai mahdollista kilpailua paitsi toistensa ja TACAan kuulumattomien varustamoiden taholta myös kolmansien palveluntarjoajien taholta.

(43) Rahdinkäsittelypalvelujen merkitykselliset markkinat nyt käsiteltävässä asiassa ovat näiden palvelujen tarjonnan markkinat Pohjois-Euroopan satamissa, jotka palvelevat tarkistetun TACAn kattamia merireittejä.

5 MARKKINOIDEN RAKENNE

(44) Verrattuna TACA-päätöksessä mainittujen 86 artiklan rikkomisten ajankohtaan (osa vuotta 1994 ja vuodet 1995 ja 1996), Atlantin ylittävien reittien kilpailuedellytykset ovat muuttuneet merkittävästi. Taulukosta ilmenee markkinaosuuksien kehitys vuosina 1994—2001.

Taulukko

Konttiliikennettä harjoittavien linjavarustamoiden markkinaosuudet Pohjois-Atlantin ylittävällä suoralla reitillä ja Kanadan kautta kulkevalla reitillä vuosina 1994—2001 (ensimmäinen neljännes) ([30])

(prosentteina)

Varustamo	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 (1. neljännes)
TACAn osapuolet / tarkistetun TACAn osapuolet (vuodesta 1999)	60,65	61,55	59,83	58,3	59,5	49	48,5	47,7
Muut	39,35	38,45	40,17	41,7	40,5	51	51,5	52,3
Yhteensä	100	100	100	100	100	100	100	100

(45) Edellä olevan kuvan TACA-konferenssin jatkuvasti supistuvasta markkinaosuudesta vahvistavat Yhdysvaltain liittovaltion meriliikennekomission (Federal Maritime Commission, FMC) havainnot loppuraportissa, joka koskee vuonna 1998 annetun meriliikenteen uudistamista koskevan lain vaikutusta (Ocean Shipping Reform Act, OSRA) ([31]). FMC arvioi, että TACA-konferenssin markkinaosuus on alentunut noin 80 prosentista vuonna 1992 (jolloin TACA muodostettiin ensimmäisen kerran) noin 50 prosenttiin vuonna 2001. Tarkistetun TACAn jäsenet kohtaavat nykyisin huomattavasti enemmän ulkoista kilpailua kuin TACA-päätöksen kattamalla ajanjaksolla.

(46) Luottamuksellisten yksittäisten palvelusopimusten käyttöönotto tarkoittaa, että tarkistetun TACAn jäsenet kilpailevat enemmän keskenään kuin TACA-päätöksen aikaan. TACAn osapuolet ovat ilmoittaneet FMC:lle, että vain noin 10 prosenttia konferenssin jäsenten kuljettamasta lastista kuljetetaan konferenssitariffin perusteella. Lisäksi vuoden 1999 loppuun mennessä 80 prosenttia TACAn osapuolten kuljettamasta lastista kuljetettiin muiden kuin konferenssin palvelusopimusten nojalla. Konferenssipalvelusopimusten (eli ASC-sopimusten) määrä supistui 30:stä vuonna 1999 vain kolmeen vuonna 2000 ([32]).

([30]) *Lähteet:* TACA-päätös; tarkistetun TACAn osapuolet (PIERSin maailmanlaajuisten konttiraporttien perusteella).
([31]) The Impact of the Ocean Shipping Reform Act of 1998, Federal Maritime Commission, syyskuu 2001.
([32]) Sama julkaisu, sivu 12.

(47) Edellä mainitut FMC:n havainnot ovat yhdenmukaisia osapuolten komissiolle toimittamissa puolivuotiskertomuksissa esitettyjen tietojen kanssa ([33]). Osapuolten toimittamat kertomukset vahvistavat myös, että ehdottomasti suurin osa osapuolten kuljettamasta lastista kuljetetaan yksittäisten palvelusopimusten nojalla. Tiedoista selviää, että yksittäisistä palvelusopimuksista on tullut vakiintunut käytäntö tarkistetun TACAn kattamalla sopimusreitillä ja että kukin konferenssin jäsen kohtaa nykyisin huomattavaa kilpailua TACAn muiden jäsenten taholta.

(48) Mainitut merikuljetusmarkkinoita koskevat päätelmät pätevät myös rahdinkäsittelypalvelujen markkinoihin. Näilläkin markkinoilla tarkistetun TACAn jäsenet kohtaavat ulkoista kilpailua Atlantin ylittävällä reitillä toimivien riippumattomien varustamoiden taholta. Ne saattavat kohdata kilpailua myös riippumattomien rahdinkäsittelyoperaattorien taholta. Konferenssin puitteissa osapuolet kohtaavat huomattavaa kilpailua toistensa taholta satamasta-satamaan- ja ovelta-ovelle-toimituksia koskevien ISC- ja MSC-sopimusten ehtojen (ml. hinta) ja edellytysten osalta.

(49) Päätelmänä voidaan todeta todisteiden osoittavan, että TACAn jäsenet kohtaavat nykyisin entistä enemmän sekä ulkoista että sisäistä kilpailua.

6 KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET

6.1 Asetuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaiseen tiedonantoon annetut huomautukset

(50) Huomautuksia saatiin edellä johdanto-osan 6 kappaleessa mainituilta kolmansilta osapuolilta. Eräät näistä huomautuksista koskivat tarkistetun TACAn sisämaakuljetuksia käsitteleviä osia, eikä niitä tarvitse esitellä tässä yhteydessä. Muut huomautukset — erityisesti poikkeuksen vastaiset — eivät enää näytä kuvastavan kyseisen kolmannen osapuolen näkemyksiä ([34]). Eräät 12 artiklan 2 kohdan mukaiseen tiedonantoon annetut huomautukset ovat kuitenkin yhä aiheellisia arvioitaessa, täyttävätkö sopimuksen määräykset ryhmäpoikkeukselle tai yksittäispoikkeukselle asetetut edellytykset. Tämän vuoksi niitä käsitellään jäljempänä 9 ja 10 jaksossa.

6.2 Asetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaiseen tiedonantoon annetut huomautukset

(51) Huomautuksia ovat esittäneet CLECAT ja ESC. CLECAT ei nyt vastusta poikkeuksen myöntämistä tarkistetulle TACAlle. Se kuitenkin kehottaa komissiota perustamaan ”asianmukaisen ja tiukan valvontamekanismin” varmistamaan, että osapuolet noudattavat sitoumustaan olla korottamatta tariffiaan minkään kapasiteetinsääntelyohjelman yhteydessä tai olla luomatta keinotekoista huippukautta.

(52) Komissio on varma siitä, että käyttöön otetut järjestelyt riittävät varmistamaan, että osapuolet noudattavat kapasiteetin sääntelyä koskevia sitoumuksiaan. Näitä järjestelyjä kuvaillaan jäljempänä johdanto-osan 81 kappaleessa.

(53) Asetuksen 23 artiklan 3 kohdan tiedonantoa koskevat ESC:n huomautukset voidaan tiivistää seuraavasti:

1) Komission on arvioitava tarkistettua TACAa oikeudellisessa ja taloudellisessa yhteydessä, johon kuuluvat erityisesti OECD:n loppuraportti linjaliikenteen kilpailupolitiikasta ([35]), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökset asioissa TAA ja FEFC sekä komission aikomus tutkia linjakonferenssien ryhmäpoikkeusta OECD:n raportin ja muiden seikkojen perusteella.

([33]) Yksittäisissä kuuden kuukauden välein toimitettavissa kertomuksissa on tietoja varustamon tekemien sopimusten lukumäärästä jaoteltuna ISC-, MSC- ja ASC-sopimusten ja tariffin mukaan, sekä tietoja TEU-yksiköiden määrästä (toimialan vakiolyhenne TEU (20-foot equivalent unit) viittaa kontin kokoon eli 20 jalan konttiin) ja kunkin sopimuslajin osuudesta prosentteina varustamon kuljettamasta TEU-kokonaismäärästä.

([34]) CLECAT ei enää vastusta poikkeusta, kun taas TLF ja Ruotsin teollisuustoimialojen liitto eivät ole esittäneet huomautuksia 29 päivänä marraskuuta 2001 julkaistusta tiedonannosta.

([35]) Saatavilla OECD:n Internet-sivuilla http://www.oecd.org/EN/home/0,,EN-home-25-nodirectorate-no-no–25,00.html.

2) Komission ei tarvitse tehdä päätöstä yksittäispoikkeuksesta, sillä koska ilmoitus on tehty ainoastaan varotoimenpiteenä, osapuolet katsovat, että kaikki tarkistetun TACAn määräykset kuuluvat linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan. Komission ei näin ollen pitäisi tuhlata vähäisiä voimavarojaan osapuolten hakemuksen käsittelyyn.

3) Komission pitäisi harkita edelleen asiassa TAA annetun tuomion asianmukaisuutta arvioitaessa sopimukseen sisältyviä kapasiteetin sääntelyä koskevia määräyksiä.

4) Tarkistetun TACAn määräykset tiedonvaihdosta ovat sellaiset, että ne antavat konferenssille yleensä näkemyksen niiden luottamuksellisten palvelusopimusten ehdoista, joita konferenssin yksittäiset jäsenet ja yksittäiset rahdinantajat tekevät.

(54) OECD:n raportilla tai sillä, että komissio on aloittanut asetuksen (ETY) N:o 4056/86 tarkistuksen, ei ole suoraa vaikutusta nyt käsiteltävään asiaan. Molemmat koskevat nykyisen kilpailulainsäädännön mahdollista uudistamista, kun taas tässä päätöksessä keskeistä on kyseisen lainsäädännön soveltaminen tiettyyn asiaan. Ei ole myöskään tarpeen ottaa tässä päätöksessä huomioon sitä, että sovellettavaa lainsäädäntöä saatetaan muuttaa huomattavasti ennen tarkistetun TACAn yksittäispoikkeuksen päättymistä, sillä tällaiseen tarkistukseen liittyisivät aiheelliset siirtymäjärjestelyt.

(55) Sen väittämän osalta, että komission ei ole tarpeen tehdä päätöstä yksittäispoikkeuksesta, riittää kun todetaan, että osapuolet ovat nimenomaan pyytäneet komissiota tekemään kyseisen päätöksen ([36]) ja että komission on sen vuoksi tehtävä muodollinen päätös ([37]).

(56) Asiassa TAA annetun tuomion mahdollista soveltuvuutta arvioitaessa sopimukseen sisältyviä kapasiteetin sääntelyä koskevia määräyksiä käsitellään jäljempänä johdanto-osan 85 ja 86 kappaleessa. ESC:n huomautuksia tiedonvaihdosta käsitellään 70 ja 71 kappaleessa.

7 SOVELLETTAVAT SÄÄDÖKSET

(57) Koska perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan soveltamisesta kuljetuspalveluihin on annettu erityiset toimialakohtaiset neuvoston asetukset, tarkistetun TACAn osapuolten toiminnot voivat kuulua kolmen eri asetuksen soveltamisalaan: asetus (ETY) N:o 4056/86, asetus (ETY) N:o 1017/68 ja asetus N:o 17.

(58) Asetusta (ETY) N:o 4056/86 sovelletaan kansainvälisiin merikuljetuspalveluihin ([38]). Asiassa FEFC annetussa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että asetuksen soveltamisalaan kuuluu:

> ”ainoastaan varsinainen merikuljetus, toisin sanoen meritse tapahtuva kuljetus satamasta satamaan, eikä siihen kuulu yhdessä muiden palvelujen kanssa osana monimuotokuljetusta tarjottava tavaroiden maitse tapahtuva alku- ja loppukuljetus” (241 kohta).

(59) Näin ollen sopimuksen seuraavat määräykset kuuluvat selvästi asetuksen (ETY) N:o 4056/86 soveltamisalaan:

1) säännöllisten merikuljetuspalvelujen harjoittamiseen liittyvät määräykset; ja

2) tariffiin ja palvelusopimuksiin liittyvien määräysten aiheelliset osat eli ne, jotka koskevat merikuljetuksia.

(60) Samoin on selvää, että sopimuksen sisämaakuljetuksia koskevat osat eivät kuulu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 soveltamisalaan ([39]). Erityisesti ”ei alle kustannusten” -sääntöön liittyvät sopimusmääräykset kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 1017/68 soveltamisalaan.

([36]) Vahvistettu 20 päivänä maaliskuuta 2002 päivätyllä kirjeellä.
([37]) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 4 kohta.
([38]) 1 artikla.
([39]) Ks. esimerkiksi asiassa FEFC annetun tuomion 261 kohta.

(61) Ilmoitetun sopimuksen määräykset, jotka eivät kuulu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 tai (ETY) N:o 1017/68 soveltamisalaan, kuuluvat asetuksen N:o 17 soveltamisalaan. Määräykset, jotka koskevat rahdinkäsittelyä satamassa tariffin tai palvelusopimusten nojalla, kuuluvat ainakin osittain asetuksen N:o 17 soveltamisalaan ([40]). Näin on etenkin niiden rahdinkäsittelypalvelujen osalta, joille on erityistä kysyntää ja tarjontaa erillään meri- tai sisämaakuljetusten kysynnästä ja tarjonnasta (ks. edellä johdanto-osan kappale).

8 PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 1 KOHTA (JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 1 KOHTA)

8.1 Yritysten välinen sopimus

(62) Osapuolet harjoittavat kaupallista toimintaa, joka muodostuu merikuljetusten ja niihin liittyvien palvelujen tarjoamisesta. Näin ollen ne ovat perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä. Tarkistettu TACA on näiden yritysten välinen muodollinen sopimus.

8.2 Kilpailun rajoittaminen

(63) Seuraavat sopimusmääräykset rajoittavat tai saattavat rajoittaa kilpailua tuntuvasti perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla:

1) osapuolten välinen sopimus, jolla ne sopivat tariffin muodostavista hinnoista ja ehdoista;

2) säännöllisten merikuljetuspalvelujen harjoittaminen;

3) sovittuihin palvelusopimuksiin (ASC-sopimukset) ja useamman varustamon välisiin sopimuksiin (MSC) liittyvät määräykset ([41]).

8.2.1 *Yksittäiset palvelusopimukset (ISC-sopimukset)*

(64) Tarkistetussa TACAssa ei rajoiteta ehtoja ja edellytyksiä, joilla osapuolet voivat tehdä ISC-sopimuksia rahdinantajien kanssa. ESC ja Ruotsin teollisuustoimialojen liitto ovat aikaisemmin väittäneet, että erityisesti kolme tarkistettuun TACA:an sisältyvää seikkaa rajoittaisivat *käytännössä* ISC-sopimusten vapaata tekemistä.

8.2.1.1 Sovittujen palvelusopimusten vaikutus

(65) Kyseiset kaksi rahdinantajaryhmää olivat huolestuneita siitä, että jos varustamot saisivat luvan tehdä ASC- ja MSC-sopimuksia, niiden vapautta neuvotella ISC-sopimuksista ja tehdä niitä rajoitettaisiin.

(66) Yksittäiset TACA-varustamot tekevät ISC-sopimuksia, eikä ole todisteita siitä, että ASC- ja MSC-sopimusten salliminen rajoittaisi ISC-sopimusten tekomahdollisuutta. Päinvastoin uusimmat osapuolten komissiolle (yksittäin) toimittamat kertomukset osoittavat, että ehdottomasti suurin osa rahdista kuljetetaan ISC-sopimusten nojalla ja erittäin vähäinen määrä MSC- ja ASC-sopimusten nojalla. Yksittäinen palvelusopimus on näin ollen edelleenkin varustamon ja rahdinantajan suosituin sopimusmuoto.

(67) Määräys, jonka mukaan ISC- ja MSC-sopimuksia tarjoavat varustamot voivat viitata ASC-sopimusmalliin, on ainoastaan lausuma siitä, mikä käytännössä on todennäköisesti ilmeinen neuvottelujen lähtökohta. Kuitenkaan minkä tahansa osapuolten välisen sopimuksen, yhteisymmärryksen tai yhdenmukaistetun menettelytavan, jonka mukaan ne ISC-sopimuksia tehdessään noudattavat kokonaan tai osin ASC-sopimusten vakiomallia, sisältöä tai hintaa, ei voida katsoa kuuluvan minkään poikkeuksen piiriin. Tällainen sopimus voi sitä paitsi olla komissiolle peruste poikkeuksen peruuttamiseksi asetuksen (ETY) N:o 4056/86 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

([40]) Asia N:o IV/34.018 — Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETTCSA), komission päätös 2000/627/EY (EYVL L 268, 20.10.2000, s. 1), johdanto-osan 128 kappale.
([41]) Ks. TACA-päätös, johdanto-osan 454—462 kappale.

8.2.1.2 ”Vapaaehtoiset palvelusopimusohjeet”

(68) ESC väitti, että Tyynenmeren vakauttamissopimuksen (Transpacific Stabilization Agreement, TSA) puitteissa julkaistut vapaaehtoiset ohjeet ja osapuolten Yhdysvalloissa esittämät väitteet todistivat, että vapaaehtoiset ohjeet liittyisivät todennäköisesti kaupallisiin seikkoihin, kuten yksittäisten luottamuksellisten sopimusten hintoihin, perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan vastaisesti.

(69) Yhdysvaltain sääntelyjärjestelmässä sallittujen (mutta ei vaadittujen) ohjeiden ja neuvottelusopimusten luonne ei ole suoraan merkityksellinen yhteisön kilpailusääntöjen mukaista poikkeusta koskevan hakemuksen kannalta. Osapuolet ovat ilmoittaneet sopimuksesta, jonka perusteella ne voivat sopia vapaaehtoisista ohjeista (vaikka ne eivät tosiasiassa ole niin tehneet), jotka liittyvät pelkästään ”teknisiin, ei-kaupallisiin asioihin”. Tällaisia asioita koskevien ohjeiden ei voida katsoa aiheuttavan kilpailuongelmia. TSA:n ohjeisiin sisältyvien yksityiskohtaisten hintasuositusten kaltaisia seikkoja ei voida oikeudellisesti katsoa ”teknisiksi” tai ”ei-kaupallisiksi”. Jos osapuolet sopivat ”vapaaehtoisista palvelusopimusohjeista”, jotka merkittävästi rajoittavat kilpailua (esimerkiksi TSA:n hyväksymiin ohjeisiin perustuvat), tällainen sopimus ei kuuluisi ilmoituksessa kuvatun toiminnan piiriin. Lisäksi sopimus saattaisi antaa komissiolle syyn poikkeuksen peruuttamiseen.

8.2.1.3 Tietojen vaihto

(70) ESC väitti, että osapuolet vaihtaisivat tietoja Yhdysvaltain lainsäädännössä sallittuun enimmäismäärään saakka ja että tietojen vaihtoon sisältyisi yksittäisten palvelusopimusten ehdoista ja edellytyksistä keskusteleminen, kuten Tyynenmeren ylittävillä reiteillä toimivat varustamot ovat tehneet Tyynenmeren vakauttamissopimuksen (TSA) nojalla, sekä sopiminen yhdessä ISC-sopimuksiin sovellettavien suositushintojen yleiskorotuksista. Näin varustamot voivat tehdä Yhdysvaltain lainsäädännön mukaan ja ovat niin tehneet Tyynenmeren liikenteessä. Tällainen käytäntö ei ole kuitenkaan osapuolten ilmoituksen mukainen. Yhteisesti sovitut suositushintojen korotukset eivät kuuluisi poikkeuksen piiriin.

(71) Toisin kuin ESC on väittänyt, on asianmukaista, että tariffi määrätään ottamalla huomioon markkinahinnat, mukaan lukien palvelusopimusten hinnat. Näissä tapauksissa on kuitenkin varmistettava, että tiedot yhdistetään riittävästi, jotta voidaan turvata yksittäisiin ja useamman varustamon välisiin sopimuksiin liittyvien tietojen luottamuksellisuus. Osapuolten tehtyä muutoksia ehdottamiinsa tietojenvaihtojärjestelyihin [42] TACAn sihteeristöllä tai osapuolilla ei ole oikeutta yhdistämättömiin, varustamokohtaisiin tietoihin, jotka liittyvät ISC- ja MSC-sopimusten perusteella kuljetettaviin lasteihin. Osapuolet vaihtavat näistä lasteista ainoastaan konferenssin laajuisesti yhdistettyjä tietoja.

(72) Päätelmänä todetaan, että yksittäisiin palvelusopimuksiin liittyvät tarkistetun TACAn määräykset eivät johda kilpailun tuntuvaan rajoittumiseen.

8.3 **Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan**

(73) Asiassa TAA antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti, että kansainvälisen linjakonferenssin jäsenten välisellä kilpailun rajoittamisella saattaa olla tuntuva vaikutus yhteisön sisäiseen kauppaan [43]. Koska tämä havainto koskee TACAn edeltäjää, sillä on merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa.

[42] Osapuolet ovat muun muassa nimittäneet riippumattoman kolmannen osapuolen keräämään, yhdistämään ja jakelemaan kaupallisesti herkkiä tietoja ja hyväksyneet päätöslauselman tiedoista, joita voidaan tai ei voida vaihtaa.

[43] Tuomion 71—74 kohta. Ks. myös yhdistetyt asiat T-24/93, T-25/93, T-26/93 ja T-28/93, Compagnie Maritime Belge ym. v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 8.10.1996, Kok. 1996, s. II-1201, 202—203 kohta.

(74) Kuten TAA, myös tarkistettu TACA koskee useassa jäsenvaltiossa perustettuja varustamoja, jotka tarjoavat muun muassa säännöllisiä merikuljetuspalveluja Pohjois-Euroopan satamien ja Yhdysvaltain ja Kanadan välisten satamien välillä. Osapuolten välisen hinta- tai palvelukilpailun häviäminen tai väheneminen saattaa sen vuoksi vääristää Pohjois-Euroopan satamien ja niiden asiakashankinta-alueiden välisiä ja niiden kautta kulkevia kauppavirtoja. Koska merikuljetuspalvelu muodostaa yleensä vain yhden osan toimitusketjusta, johon kuuluvat muun muassa rahdinkäsittelypalvelut ja sisämaakuljetus, merikuljetusta koskevalla kilpailunrajoituksella olisi väistämättä vastaava vaikutus näihin muihin toimintoihin ja kauppaan sataman välittömän lähialueen ulkopuolella. Tämä olisi todennäköisempää silloin, kun sopimuksessa määrätään yhteisen hinnan määräämisestä rahdinkäsittelypalveluille, kuten nyt käsiteltävässä asiassa.

(75) Hintojen määräämistä tai tarjonnan rajoittamista koskeva sopimus on vakava kilpailunrajoitus. Tarkistetun TACAn jäsenten markkinaosuuden vuoksi tämä rajoitus on omiaan aiheuttamaan tuntuvan vaikutuksen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

9 RYHMÄPOIKKEUS: ASETUKSEN (ETY) N:o 4056/86 3 ARTIKLA

9.1 Ryhmäpoikkeuksen soveltamisala

(76) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklassa myönnetään linjakonferenssien jäsenille poikkeus perustamissopimuksen entisen 85 artiklan 1 kohdan mukaisesta kiellosta vahvistaa yhdenmukaisia tai yhtenäisiä rahtimaksuja ja mitä tahansa muita säännöllisten meriliikennepalveluiden tarjoamisesta sovittuja ehtoja. Siinä myönnetään poikkeus myös rajoitetulle määrälle muita toimintoja, jos linjakonferenssin jäsenet harjoittavat niistä yhtä tai useampaa meriliikennepalveluiden kuljetushintoja ja -ehtoja koskevaan sopimukseen yhdistettynä. Poikkeuksen myöntämisperusteita ovat muun muassa asetuksen (ETY) N:o 4056/86 johdanto-osassa ([44]) kuvaillut rahdinantajille kertyvät edut ja erityisesti konferenssien vakauttava vaikutus, joka takaa rahdinantajille luotettavat palvelut.

(77) Asiassa TAA antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti, että EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdasta poikkeavia määräyksiä on tulkittava suppeasti ja että tätä päätelmää on sovellettava sitä suuremmalla syyllä asetuksessa (ETY) N:o 4056/86 oleviin ryhmäpoikkeusta koskeviin säännöksiin:

> ”…koska poikkeus on voimassa rajoittamattoman ajan ja koska hyväksytyt kilpailunrajoitukset ovat luonteeltaan poikkeuksellisia (horisontaalinen sopimus, jonka tarkoituksena hintojen vahvistaminen). Tästä seuraa, että asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan mukaista ryhmäpoikkeusta ei voida tulkita laajasti ja kehityskelpoisesti siten, että sen piiriin voitaisiin katsoa kuuluvaksi kaikki sellaiset sopimukset, jotka ovat varustamojen mielestä hyödyllisiä ja jopa välttämättömiä markkinaolosuhteisiin mukautumisen kannalta” ([45]).

(78) Näin ollen ryhmäpoikkeuksen on tulkittava kattavan vain ne konferenssisopimuksen määräykset, jotka liittyvät säännöllisten merikuljetuspalvelujen harjoittamiseen ja tariffien vahvistamiseen.

9.2 Ryhmäpoikkeuksen soveltaminen tarkistettuun TACAan

(79) ESC on esittänyt, että komissio ei voi soveltaa asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklaa (ja myöntää yksittäispoikkeusta), koska TACAn sopimusreiteillä syntyvän kaupallisen vakauden suurin syy on varustamojen mukaan luottamukselliset sopimukset.

([44]) ”…olisi säädettävä linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksesta, linjakonferensseilla on vakauttava vaikutus ja ne varmistavat rahdinantajille luotettavat palvelut, ne edistävät yleisesti riittävän tehokkaiden säännöllisten merikuljetuspalvelujen tarjontaa…” (asetuksen (ETY) N:o 4056/86 johdanto-osan kahdeksas kappale; asetusta ei ole suomennettu).

([45]) Tuomion 146 kohta — alleviivaukset lisätty.

(80) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklassa myönnetään poikkeus eräille varustamojen käytännöille riippumatta siitä, liittyvätkö ne muuhun käytäntöön, mutta kuitenkin sillä varauksella, että komissio voi ryhtyä toimiin 7 artiklan nojalla. Näin ollen 3 artiklan mukaisesti linjakonferenssin tariffille myönnetty poikkeus ei pääty vain siksi, että konferenssin jäsenet tekevät myös palvelusopimuksia.

9.3 **Kapasiteetin sääntely**

(81) Alun perin ilmoitetun tarkistetun TACAn 5 artiklan 3 kohdan iv alakohdassa annettiin osapuolille lupa tehdä yhteistyötä tavoitteena "…kunkin tarjoaman kuljetuskapasiteetin sääntely". Tämän määräyksen sanamuoto noudattaa asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan d kohdan sanamuotoa. Vastauksena komission esittämiin ongelmiin sanamuotoa on muutettu seuraavasti:

> "…**edellyttäen, että Euroopan komissiolle ja FMC:lle toimitetaan osapuolten ja komission ja osapuolten ja FMC:n sopimat kertomukset ja ennusteet**, kunkin tarjoaman kuljetuskapasiteetin sääntely (josta voidaan antaa täydellisempi valtuutus liitteellä B), **aina sillä edellytyksellä, että osapuolet eivät korota tariffihintoja kapasiteetinsääntelyohjelman yhteydessä millään ohjelman kattamalla reitillä tai luo keinotekoista huippukautta**" (korostus lisätty).

(82) Osapuolten ja komission välisen sopimuksen mukaan komissiolle toimitettaviin kertomuksiin ja ennusteisiin ([46]) sisältyvät seuraavat:

1) ennakkokertomus, joka toimitetaan ennen kapasiteettiohjelman toteuttamista ja jossa kuvataan osapuolten viikoittaiset rahtimäärät ja saatavilla olevan viikkokapasiteetin kokonaismäärä koko ohjelman osalta;

2) viikkokertomus, joka toimitetaan kultakin ehdotetulta ohjelman toimintaviikolta ja johon sisältyvät samat tiedot kuin ennakkokertomukseen ja jossa kuvaillaan mahdollista uutta tarkistettua ennustetta kyseiselle viikolle;

3) viikkokertomus, joka toimitetaan kultakin ehdotetulta ohjelman toimintaviikolta ja johon sisältyvät tiedot kunkin aluksen käyttämättömästä tilasta ja rahdista, jota ei otettu alukseen ja/tai joka oli siirretty toisen aluksen kuljetettavaksi edellisellä viikolla; ja

4) jälkikertomus, joka toimitetaan ohjelman loputtua ja josta ilmenevät osapuolten viikoittaiset todelliset rahtimäärät ja todellinen viikkokapasiteetti yhteensä.

(83) Osapuolet toimittavat kertomuksen myös ohjelmaa edeltävältä 18 kuukauden jaksolta, jota käytetään viitekautena kapasiteetin sääntelyn arvioinnissa.

(84) Edellyttäen, että osapuolet noudattavat 5 artiklan 3 kohdan iv alakohdan edellytyksiä, tarkistetun TACAn kapasiteetinsääntelyä koskevat määräykset kuuluvat linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan. Tämä käytäntö on yhdenmukainen komission TAA- ([47]) ja EATA-päätöksissä ([48]) esittämän kannan kanssa.

([46]) Kertomukset on jo annettu tarkistetun TACAn kauden 2001/2002 joulun ja uudenvuoden ajan kapasiteetin sääntelyohjelmasta.
([47]) 359—370 kohta.
([48]) Asia IV/34.250 — Europe Asia Trades Agreement, komission päätös 1999/485/EY (EYVL L 193, 26.7.1999, s. 23), johdanto-osan 177 kappale ja sitä seuraavat kappaleet.

(85) ESC on ehdottanut, että komissio ottaisi tässä yhteydessä huomioon asiassa TAA annetun tuomion. Tuomiossa ei käsitellä sitä, olisiko TAA:n kapasiteetin hallintaohjelma kuulunut linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksen piiriin, jos TAA olisi ollut konferenssi. Tuomioistuin kuitenkin vahvisti komission näkemyksen, että TAA, mukaan lukien kapasiteetinhallintaa koskevat määräykset, antoi jäsenilleen mahdollisuuden poistaa kilpailun suurelta osalta kyseisiä palveluja eikä sille sen vuoksi voitu myöntää perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mukaista yksittäispoikkeusta.

(86) Edellä mainittu näkemys ei koske tarkistetun TACAn kapasiteetinsääntelymääräyksiä, riippumatta siitä, katsotaanko niiden kuuluvan ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan. TAA:n osapuolten markkinaosuus oli noin 75 prosenttia, kun taas tarkistetun TACAn osapuolten yhdistetty markkinaosuus on korkeintaan noin 50 prosenttia. Lisäksi TAA-ohjelmaan ei liittynyt kapasiteetin todellista vähentämistä eikä se siten johtanut merkittäviin kustannussäästöihin, jotka olisi voitu siirtää kuljetusten käyttäjille. Tarkistetun TACAn kapasiteettijärjestelyihin — sellaisina kuin ne toteutettiin vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 joulun ja uudenvuoden matalasesonkina — on puolestaan liittynyt joidenkin alusten vetäminen pois liikenteestä, ja ne ovat johtaneet merkittäviin kustannussäästöihin. Tarkistetun TACAn järjestelyihin — toisin kuin TAA-järjestelyihin — liittyy myös suojatoimia väärinkäytön estämiseksi.

9.4 **Määräykset, jotka eivät kuulu ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan**

(87) Siltä osin kuin määräysten voidaan katsoa rajoittavan kilpailua, ryhmäpoikkeus ei kata määräyksiä, jotka liittyvät sovittuihin palvelusopimuksiin (ASC-sopimukset) ja useamman varustamon välisiin palvelusopimuksiin (MSC-sopimukset) ([49]).

(88) Muita asetuksen (ETY) N:o 4056/86 soveltamisalan ulkopuolelle ja tämän perusteella ryhmäpoikkeuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääviä määräyksiä ovat seuraavat:

1) ne tarkistetun TACAn määräykset, jotka kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 1017/68 soveltamisalaan (eivätkä sen vuoksi kuulu tämän menettelyn piiriin); ja

2) määräykset, joiden perusteella osapuolet voivat sopia hinnoista ja ehdoista niiden satamassa tarjottavien rahdinkäsittelypalvelujen osalta, jotka voidaan erottaa merimatkasta.

10 **YKSITTÄISPOIKKEUS: EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 3 KOHTA (JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 3 KOHTA)**

10.1 **Palvelusopimukset**

(89) TACA-päätöksessä komissio katsoi muun muassa, että TACAn osapuolet olivat rikkoneet perustamissopimuksen 85 artiklaa sopimalla ehdoista ja edellytyksistä, joilla ne voivat tehdä palvelusopimuksia rahdinantajien kanssa ([50]). Komissio katsoi myös, että TACAn osapuolet olivat rikkoneet perustamissopimuksen 82 artiklaa rajoittamalla näiden sopimusten tekemistä ja sisältöä ([51]). Molemmat käytännöt kiellettiin ([52]). TACA-päätöksessä ei kielletty osapuolia tarjoamasta yhteisiä palvelusopimuksia (eli sovittuja palvelusopimuksia tai useamman varustamon välisiä palvelusopimuksia) ([53]).

([49]) Ks. TACA-päätös, johdanto-osan 454—462 kappale.
([50]) 3 artikla.
([51]) 6 artikla.
([52]) 4 ja 7 artikla.
([53]) Päätöksen 3 artiklassa ei ole tällaista kieltoa. Sen sijaan siinä käsitellään rajoitusten kahta päälajia: i) tapauksia, joissa sopimus esti TACAn jäseniä tekemästä yksittäisiä palvelusopimuksia rahdinantajien kanssa tai rajoitti niiden vapautta tehdä näitä sopimuksia, ja ii) tapauksia, joissa sopimus rajoitti ISC-sopimuksiin sisällytettäviä ehtoja. Tarkistetussa TACAssa ei ole tällaisia rajoituksia eikä ISC-sopimusten tekemistä ole rajoitettu.

10.1.1 *Sovitut palvelusopimukset (ASC-sopimukset) ja useamman varustamon väliset palvelusopimukset (MSC-sopimukset)*

(90) Sopimuksessa määrätään, että varustamot voivat tehdä ASC- ja MSC-sopimuksia ja hyväksyä ASC-sopimusmallin sellaisten palvelujen osalta, joita tarjotaan ETA:ssa sijaitsevien satamien ja ETA:n ulkopuolella sijaitsevien satamien ja sisämaankohteiden välillä. Kuten edellä (johdanto-osan 40 kappaleessa) mainittiin, näihin sopimuksiin voivat sisältyä hinnat kaikkien merikuljetuksiin liittyvien, aluksen ja satamaportin välillä tarjottavien palvelujen osalta ([54]). Siltä osin, kuin näiden määräysten voidaan katsoa rajoittavan kilpailua, ne eivät kuulu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 mukaisen linjakonferenssien ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan ([55]), vaan niille voidaan myöntää 81 artiklan 3 kohdan mukainen yksittäispoikkeus. TACA-päätöksessä yksilöitiin palvelusopimusten kaksi tärkeintä etua ([56]): erikoispalvelujen tarjonta parantaa toimitusketjua ja edistää hintavakautta. Palvelusopimukset voivat myös alentaa etsintä- ja hallintokustannuksia. Kun tarkistetun TACAn varustamot tarjoavat ASC- ja MSC-sopimuksia rahdinantajille, jotka haluavat käyttää näitä sopimuksia, se edistää vakautta, saattaa johtaa erikoispalvelujen tarjoamiseen ja alentaa etsintä-, neuvottelu- ja seurantakustannuksia ([57]).

(91) Koska ISC-sopimusten tekeminen ei ole nyt rajoitettua (ne ovat nykyisin suosituin järjestely tarkistetun TACAn sopimusreiteillä), riittää, että on ainakin eräitä tapauksia, joissa yhteiset palvelusopimukset tuottavat lisähyötyä rahdinantajille ISC-sopimuksiin verrattuna. Kuten osapuolten toimittamat säännölliset kertomukset osoittavat, eräät rahdinantajat ovat edelleen halunneet käyttää yhteisiä palvelusopimuksia ympäristössä, jossa ISC-sopimukset ovat vapaasti ja laajasti saatavilla. Tämä on riittävä näyttö siitä, että on tilanteita, jolloin yhteisistä palvelusopimuksista on hyötyä rahdinantajille. Yhteisen sopimushinnan asettaminen on yhteisen palvelusopimuksen välttämätön ja erottamaton osa ja siten myös ehdoton edellytys kyseisen hyödyn saavuttamiselle.

(92) On epätodennäköistä, että kilpailu poistuu 81 artiklan 3 kohdan tarkoituksessa. Konferenssin ulkopuolisen kilpailun lisäksi on huomattavasti sisäistä kilpailua yksittäisten palvelusopimusten kautta (ks. edellä johdanto-osan kappale).

10.2 **Rahdinkäsittelypalvelut satamassa**

(93) Konferensseilla, mukaan lukien TACA, oli tapana jakaa tariffinsa viiteen osaan seuraavien palvelujen mukaan: maakuljetus satamaan, lastin käsittely satamassa (siirto maakuljetusvälineestä alukseen), merikuljetus, lastin käsittely määräsatamassa (siirto aluksesta maakuljetusvälineeseen) ja maakuljetus lopulliseen määränpäähän ([58]). Osapuolet eivät enää sovi ETA:n sisällä sovellettavista sisämaakuljetusten hinnoista. Näin ollen ETA:ssa sovellettavassa tariffissa asetetaan hinnat ainoastaan lähtö- ja määräsatamassa tarjottaville rahdinkäsittelypalveluille.

(94) Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt päätöstä rahdinkäsittelypalvelut ja merikuljetuspalvelut toisistaan erottavasta tarkasta rajasta, se on selventänyt, että asetusta (ETY) N:o 4056/86 on tulkittava niin, että sitä sovelletaan ainoastaan merikuljetukseen satamasta satamaan ja että merikuljetuspalvelu loppuu satamaan saavuttaessa ([59]). Tämän vuoksi rahdinkäsittelystä satamassa perittävä tariffi voi kuulua asetukseen sisältyvän linjakonferenssin ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan vain siltä osin kuin kyseisiä palveluja ei voida erottaa merimatkasta (ks. edellä johdanto-osan 41 kappale).

(95) Tässä menettelyssä ei ole kuitenkaan tarpeen yksilöidä tarkasti, mitkä toiminnot kuuluvat mihinkin ryhmään, koska siltä osin kuin tarkistetun TACAn tariffi kattaa rahdinkäsittelypalvelut, jotka eivät

([54]) Näihin palveluihin liittyvistä maksuista on luettelo edellä alaviitteessä 16.
([55]) Ks. TACA-päätös, johdanto-osan 454—462 kappale. Ks. myös asiassa TAA annettu tuomio, 164 kohta.
([56]) Ks. johdanto-osan 472—476 kappale.
([57]) On huomattava, että komissio hyväksyi yhteisten palvelusopimusten tekemisen, kun se päätti olla esittämättä vakavia epäilyjä näitä järjestelyjä kohtaan Polfin-linjakonferenssia koskevassa asiassa (EYVL C 396, 19.12.1998, s. 10; IP/99/193).
([58]) TACA-päätös, johdanto-osan 96 kappale.
([59]) Asiassa FEFC annettu tuomio, 239—241 kohta.

kuulu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 soveltamisalaan vaan asetuksen N:o 17 soveltamisalaan, sille voidaan myöntää poikkeus ([60]).

(96) Kyseiset satamassa tarjottavat rahdinkäsittelypalvelut liittyvät taloudellisesti ja fyysisesti läheisesti merikuljetukseen. Varsinkin konttiliikenteen yleistyttyä on ollut tapana, että näitä palveluja koskevat toimeksiannot teettää varustamo, jota lastinkäsittelijä (terminaalin operaattori tai ahtausliike) laskuttaa suoraan. Rahdinantajat, varsinkin sellaiset, joilla on vain pieniä lastimääriä, voivat hyötyä tästä tilanteesta, sillä varustamoilla on yleensä vankempi neuvotteluasema terminaalin operaattoreihin nähden ja ne pystyvät neuvottelemaan huomattavasti alhaisemmat hinnat kuin rahdinantaja ([61]). Tätä taustaa vasten ja asiaan liittyvien aivan erityisten olosuhteiden vuoksi komissio ei vastusta sitä, että tarkistetun TACAn osapuolet vahvistavat näistä palveluista perittävät maksut. Asiaan liittyviin aivan erityisiin olosuhteisiin kuuluu se, että ainoastaan murto-osa tarkistetun TACAn rahdista kuljetetaan konferenssitariffin mukaisesti, kun taas ehdottomasti suurin osa kuljetetaan yksittäisten palvelusopimusten nojalla. Komissio on ottanut myös huomioon sen, että tarkistetun TACAn osapuolten yhdistetty markkinaosuus on korkeintaan noin 50 prosenttia. Tarkistetun TACAn osapuoliin kohdistuu näin ollen entistä enemmän sisäistä ja ulkoista kilpailua ja rahdinantajilla on lukemattomia kuljetusvaihtoehtoja konferenssitariffin puitteissa.

10.3 **Päätelmä**

(97) Kaikista edellä mainituista syistä todetaan päätelmänä, että edellä johdanto-osan 89—96 kappaleissa mainitut ilmoitetun sopimuksen osat, jotka eivät kuulu asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan soveltamisalaan vaan kuuluvat kyseisen asetuksen tai asetuksen N:o 17 soveltamisalaan, saattavat olla EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan vastaisia, mutta että ne täyttävät 81 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeuksen myöntämiselle asetetut edellytykset.

11 **POIKKEUKSEN KESTO, EDELLYTYKSET JA VELVOITTEET**

(98) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 13 artiklan ja asetuksen N:o 17 8 artiklan mukaan perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tehdyssä päätöksessä on ilmoitettava päätöksen voimassaoloaika, jonka ei yleensä pitäisi olla lyhyempi kuin kuusi vuotta. Tässä asiassa myönnettävän poikkeuksen olisi tultava voimaan asetuksen (ETY) N:o 4056/86 soveltamisalaan kuuluvien tarkistetun TACAn osien osalta päivästä, jolloin sopimuksen soveltaminen alkoi (31 päivä joulukuuta 1998), ja asetuksen N:o 17 soveltamisalaan kuuluvien osien osalta ilmoituspäivästä (29 päivä tammikuuta 1999), ja voimassaolon olisi päätyttävä kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan mukainen komission tiedonanto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä,*

([60]) Siltä osin kuin rahdinkäsittelypalvelut kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 1017/68 soveltamisalaan, ne jäävät tämän menettelyn ulkopuolelle.

([61]) Ks. esim. Lloyd's List, 12.6.2002, s. 5: " Samassa konferenssissa [TOC 2002] puhunut P&O Ports -yhtiön toiminnoista vastaava johtaja Alistair Baillie kehotti terminaalioperaattoreita harkitsemaan hinnoittelua perusteellisesti. Kovilla olevat varustamot ajavat terminaalikäsittelymaksuja alas 'ja supistavat koko toimialan tuoton epätaloudelliseksi'. Lisäksi varustamot eivät voi koskaan pitää itsellään saavuttamiaan säästöjä vaan ne siirretään heti asiakkaille sen sijaan, että niitä käytettäisiin oman tuloksen parantamiseen, sanoi Baillie. Tästä syystä hän uskoo, että terminaalioperaattorien olisi jaettava maksunsa varustamoiden ja rahdinantajien kesken, jolloin varustamot maksaisivat rahtipalvelut aluksesta maihin ja rahdin vastaanottajat siirrot satama-alueelta portille. […] Palveluiden jakaminen rahdin vastaanottajien ja varustamoiden kesken voisi Baillien mukaan muodostaa perustan tulevalle hinnoittelupolitiikalle, jolloin terminaalioperaattorien toiminnot eivät kärsisi merirahdin heikoista hinnoista."

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan nojalla perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan määräyksiä ei sovelleta tarkistetun Trans-Atlantic Conference -sopimuksen (TACA) niihin yhteisiä palvelusopimuksia ja satamien rahdinkäsittelypalveluja koskeviin osiin, jotka kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 4056/86 ja asetuksen N:o 17 soveltamisalaan, 31 päivästä joulukuuta 1998 asetuksen (ETY) N:o 4056/86 osalta ja 29 päivästä tammikuuta 1999 asetuksen N:o 17 osalta ja lisäksi kuuden vuoden ajan 6 päivästä toukokuuta 1999.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

AP Møller-Maersk Sealand
50 Esplanaden
DK-1098 København K

Atlantic Container Line AB
Sydatlanten
Skandiahamnen
S-403 36 Göteburg

Hapag-Lloyd Container Linie GmbH
Ballindamm 25
D-20095 Hamburg

Mediterranean Shipping Co SA
40 Avenue Eugene Pittard
CH-1206 Genève

Nippon Yusen Kaisha
CPO Box 1250
Tokyo 100-91
Japan

Orient Overseas Container Line Limited
Harbour Centre
25 Harbour Road
Wanchai
Hong Kong

P&O Nedlloyd Limited
Beagle House
Braham Street
London E1 8EP
United Kingdom

Tehty Brysselissä 14 päivänä marraskuuta 2002.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä tammikuuta 2003,

luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää tilapäisiä poikkeuksia Sveitsistä peräisin olevia muita *Vitis* L. -suvun kasveja kuin hedelmiä koskeviin neuvoston direktiivin 2000/29/EY säännöksiin

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 340)

(2003/69/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä toimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/89/EY ([2]), ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Ranskan esittämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kolmansista maista peräisin olevia muita *Vitis* L. -suvun kasveja kuin hedelmiä ei periaatteessa saa tuoda yhteisöön. Kyseisessä direktiivissä sallitaan kuitenkin poikkeukset tästä säännöstä, jos haitallisten organismien leviämisvaaraa ei ole.

(2) Komission päätöksillä 97/159/EY ([3]), 1999/166/EY ([4]), 2000/189/EY ([5]), 2001/5/EY ([6]) ja 2001/836/EY ([7]) annetaan jäsenvaltioille rajoitetun ajan ja erityisedellytyksin lupa säätää Sveitsistä peräisin olevia muita *Vitis* L. -suvun kasveja kuin hedelmiä koskevia poikkeuksia joistakin direktiivin 2000/29/EY säännöksistä.

(3) Kyseisten poikkeusten perusteena olevat olosuhteet vallitsevat edelleen. Erityisedellytysten tarkistukselle ei ole ilmennyt uusia perusteita.

(4) Tämän vuoksi jäsenvaltioille olisi rajoitetun ajan ja erityisedellytyksin annettava lupa säätää poikkeuksia.

(5) Lupa säätää poikkeuksia olisi peruutettava, jos todetaan, että tässä päätöksessä säädetyt erityisedellytykset eivät riitä estämään haitallisten organismien kulkeutumista yhteisöön tai kyseisiä edellytyksiä ei ole noudatettu.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioille annetaan lupa säätää Sveitsistä peräisin olevien muiden *Vitis* L. -suvun kasvien kuin hedelmien osalta poikkeuksia direktiivin 2000/29/EY 4 artiklan 1 kohdasta, joka koskee kyseisen direktiivin liitteessä III olevan A osan 15 kohdassa tarkoitettuja kieltoja.

Jotta ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa, muiden *Vitis* L. -suvun kasvien kuin hedelmien on täytettävä direktiivin 2000/29/EY liitteissä I ja II vahvistettujen vaatimusten lisäksi tämän päätöksen liitteessä vahvistetut edellytykset.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 30 päivään marraskuuta 2003 mennessä tiedot tämän päätöksen nojalla tuoduista määristä ja yksityiskohtainen tekninen selvitys liitteessä olevassa 6 kohdassa tarkoitetusta virallisesta tarkastuksesta.

Kaikkien jäsenvaltioiden, joissa kasvien silmuja vartetaan perusrunkoihin ja joissa vartetut kasvit istutetaan tuonnin jälkeen, on myös toimitettava 30 päivään marraskuuta 2003 mennessä komissiolle ja muille jäsenvaltioille yksityiskohtainen tekninen selvitys liitteessä olevan 9 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta virallisesta tarkastuksesta.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista tämän päätöksen nojalla niiden alueelle tuoduista lähetyksistä, joiden on myöhemmin todettu olevan tämän päätöksen vastaisia.

4 artikla

Päätöksen 1 artiklaa sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 30 päivään maaliskuuta 2003.

([1]) EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.
([2]) EYVL L 355, 30.12.2002, s. 45.
([3]) EYVL L 62, 4.3.1997, s. 36.
([4]) EYVL L 55, 3.3.1999, s. 16.
([5]) EYVL L 59, 4.3.2000, s. 18.
([6]) EYVL L 2, 5.1.2001, s. 22.
([7]) EYVL L 312, 29.11.2001, s. 27.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta
David BYRNE
Komission jäsen

LIITE

Erityisedellytykset, joita sovelletaan Sveitsistä peräisin oleviin, tämän päätöksen 1 artiklassa säädettyjen poikkeuksien soveltamisalaan kuuluviin muihin *Vitis* L. -suvun kasveihin kuin hedelmiin

1. Kasvien on oltava lepotilassa olevista silmuista muodostuvaa lisäysaineistoa, joka on:

   a) seuraavista lajikkeista:
      — Amigne,
      — Carminoir,
      — Chasselas blanc,
      — Cornalin,
      — Diolinoir,
      — Gamaret,
      — Garanoir,
      — Humagne rouge,
      — Humagne,
      — Paien jaune,
      — Petite Arvine,
      — Pinot noir Valais,
      — Sylvaner;

   b) korjattu varastointitaimitarhoista, jotka on virallisesti rekisteröity. Rekisteröityjen taimitarhojen luettelot on toimitettava tätä poikkeusta hyväkseen käyttäville jäsenvaltioille ja komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2003. Näihin luetteloihin on sisällyttävä lajikkeiden nimet, näillä lajikkeilla istutettujen rivien lukumäärä sekä kullakin rivillä olevien kasvien lukumäärä jokaisen taimitarhan osalta, sikäli kuin kasvit on arvioitu kelvollisiksi lähetettäväksi yhteisöön vuonna 2003 tässä päätöksessä vahvistetuilla edellytyksillä;

   c) huolellisesti pakattu ja pakkausten tunnistus on varmistettu merkinnällä, joka mahdollistaa rekisteröidyn taimitarhan ja lajikkeen tunnistuksen;

   d) tarkoitettu vartettavaksi yhteisössä 7 kohdassa tarkoitetuissa kasvatuspaikoissa perusrunkoihin, jotka on tuotettu yhteisössä.

2. Kasvien mukana on oltava kasvien terveystodistus, joka on annettu Sveitsissä direktiivin 2000/29/EY 7 ja 13 artiklan mukaisesti kyseisessä direktiivissä vahvistetun tarkastuksen perusteella ja jossa todetaan erityisesti vapaus seuraavista haitallisista organismeista:

   a) *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch);

   b) *Xylophilus ampelinus* (Panagopoulos) Willems *et al.*;

   c) Grapevine Flavescence dorée MLO.

   Todistuksessa on oltava kohdassa "Lisäilmoitukset" maininta: "Tämä lähetys täyttää päätöksessä 2003/69/EY vahvistetut edellytykset".

3. Sveitsin virallisen kasvinsuojeluorganisaation on varmistettava silmujen tunnistettavuus 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta korjuusta siihen saakka, kunnes kasvit lastataan yhteisöön vientiä varten.

4. Kasvit on tuotava jäsenvaltion alueella sijaitsevien saapumispaikkojen kautta, jotka kyseinen jäsenvaltio on nimennyt tätä poikkeusta varten. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle riittävän ajoissa kyseiset saapumispaikat ja direktiivissä 2000/29/EY tarkoitettujen kustakin paikasta vastuussa olevien viranomaisten nimet ja osoitteet, ja muiden jäsenvaltioiden on pyynnöstä saatava kyseiset tiedot käyttöönsä. Silloin kun yhteisöön tuonti tapahtuu jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin tätä poikkeusta hyväkseen käytettävässä jäsenvaltiossa, tuontipaikkana toimivan jäsenvaltion mainittujen vastuussa olevien viranomaisten on annettava tiedot kyseistä poikkeusta hyväkseen käyttävien jäsenvaltioiden vastuussa oleville viranomaisille ja toimittava heidän kanssaan yhteistyössä tämän päätöksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

5. Ennen tavaraerän tuontia yhteisöön tuojalle on virallisesti ilmoitettava 1–10 kohdassa vahvistetuista edellytyksistä. Mainitun tuojan on annettava yksityiskohtaiset tiedot jokaisesta tavaran tuonnista yhteisöön riittävän ajoissa tuontipaikan jäsenvaltion vastuussa oleville viranomaisille, ja kyseisen jäsenvaltion on toimitettava viipymättä tiedonannon yksityiskohdat komissiolle ja mainittava:

   a) aineiston tyyppi;

   b) lajike ja määrä;

c) ilmoitettu tuontipäivä ja varmistettu saapumispaikka;

d) niiden 7 kohdassa tarkoitettujen kasvatuspaikkojen nimet, osoitteet ja sijaintipaikat, joissa silmut vartetaan ja/tai joissa vartetut kasvit istutetaan myöhemmin.

Tuojan on ilmoitettava kyseisille viranomaisille edellä mainittujen tietojen muutoksista heti, kun ne ovat tiedossa.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viipymättä edellä mainitut tiedot ja niiden mahdolliset muutokset.

6. Direktiivissä 2000/29/EY tarkoitettujen vastuussa olevien viranomaisten on suoritettava mainitun direktiivin 13 artiklan mukaisesti vaaditut tarkastukset, tarvittaessa testit mukaan lukien, tämän päätöksen säännösten mukaisesti. Tätä poikkeusta hyväkseen käyttävien jäsenvaltioiden on suoritettava näistä tarkastuksista kasvien terveyttä koskevat tarkastukset tarvittaessa yhteistyössä sen jäsenvaltion mainittujen viranomaisten kanssa, johon silmut vartetaan. Lisäksi jäsenvaltion (jäsenvaltioiden) on mainittujen kasvien terveyttä koskevien tarkastusten yhteydessä tehtävä tarkastus kaikkien muiden haitallisten organismien varalta. Sivunäytteitä on pidettävä saatavilla muiden jäsenvaltioiden myöhemmin tekemiä tutkimuksia varten.

Komissio määrittää, missä määrin mainitun direktiivin 21 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan toisessa vaihtoehdossa tarkoitetut tarkastukset on sisällytettävä kyseisen direktiivin 21 artiklan 5 kohdan viidennen alakohdan mukaiseen tarkastusohjelmaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainitun direktiivin 21 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan ensimmäisessä vaihtoehdossa tarkoitettua seurantaa.

7. Silmut on vartettava perusrunkoihin, ja vartetut kasvit on myöhemmin istutettava ainoastaan sellaisiin kasvatuspaikkoihin,

a) joiden nimet, osoitteet ja sijaintipaikat henkilö, joka aikoo käyttää tämän päätöksen mukaisesti tuodut silmut, on ilmoittanut sen jäsenvaltion mainituille vastuussa oleville viranomaisille, jossa nämä kasvatuspaikat sijaitsevat; ja

b) jotka ovat virallisesti rekisteröityjä ja tämän poikkeuksen tarkoituksiin hyväksyttyjä.

Jos istutus- tai varttamispaikka sijaitsee muussa kuin tätä poikkeusta hyväkseen käyttävässä jäsenvaltiossa, tätä poikkeusta hyväkseen käyttävän jäsenvaltion mainittujen vastuussa olevien viranomaisten on edellä mainitun tuojan ennakkoilmoituksen saadessaan ilmoitettava sen jäsenvaltion mainituille vastuussa oleville viranomaisille, jossa kasvit vartetaan tai istutetaan, niiden kasvatuspaikkojen nimet, osoitteet ja sijaintipaikat, joissa silmut vartetaan tai istutetaan.

8. Mainittujen vastuussa olevien viranomaisten on varmistettava, että silmut, joita ei käytetä 7 kohdan mukaisesti, tuhotaan viranomaisten valvonnassa. Tuhottujen kasvien lukumäärää koskevat asiakirjat on pidettävä komission saatavilla.

9. Edellä 7 kohdassa tarkoitetuissa kasvatuspaikoissa:

a) 6 kohdassa tarkoitetuista haitallisista organismeista vapaaksi havaitut silmut voidaan käyttää varttamiseen, ja vartetut kasvit on istutettava 7 kohdassa tarkoitettuihin kasvatuspaikkoihin kuuluville pelloille, ja ne on kasvatettava kyseisillä pelloilla ja säilytettävä niillä, kunnes ne siirretään yhteisön ulkopuolelle 10 kohdan mukaisesti;

b) tuontia seuraavana kasvukautena sen jäsenvaltion, jossa vartetut kasvit istutetaan, mainittujen vastuussa olevien viranomaisten on tarkastettava vartetut kasvit ulkoisesti soveltuvin ajoin haitallisten organismien, *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch) mukaan lukien, tai niiden aiheuttamien merkkien tai oireiden havaitsemiseksi; ulkoisen tarkastuksen jälkeen kyseisiä merkkejä tai oireita aiheuttanut haitallinen organismi tunnistetaan soveltuvalla testausmenettelyllä;

c) kaikki vartetut kasvit, joita ei ole havaittu edellisissä luetelmakohdissa mainituissa tarkastuksissa tai testeissä vapaiksi 2 kohdassa luetelluista haitallisista organismeista tai joihin kohdistuu muita karanteenia edellyttäviä epäilyjä, on välittömästi tuhottava edellä mainittujen vastuussa olevien viranomaisten valvonnassa. Komissiolle on ilmoitettava tästä välittömästi.

10. Vartetut kasvit, jotka on saatu 1 kohdassa tarkoitettujen silmujen onnistuneen varttamisen tuloksena, saa siirtää vuonna 2003 tai 2004 yhteisön ulkopuolella olevaan kohteeseen vain vartettuina kasveina. Mainittujen vastuullisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki kasvit, joita ei ole siirretty, tuhotaan virallisesti. Komission saatavilla on pidettävä rekisteriä onnistuneesti vartettujen kasvien määrästä, virallisesti tuhotuista kasveista ja myydyistä kasveista samoin kuin myytyjen kasvien määrämaasta.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä tammikuuta 2003,
tietyistä Norjassa esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 362)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/70/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY ([2]), ja erityisesti sen 18 artiklan 7 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([3]) ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Koska Norjassa esiintyi lohen tarttuvaa anemiaa (ISA), komissio teki tietyistä norjalaisissa lohikaloissa esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä 28 päivänä heinäkuuta 1999 päätöksen 1999/766/EY ([4]), jota on viimeksi muutettu päätöksellä 2002/109/EY ([5]). Tällaisia toimenpiteitä ovat kielto tuoda eläviä lohia yhteisöön ja tiukat vaatimukset tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuonnille. Näitä toimenpiteitä sovelletaan 1 päivään helmikuuta 2003.

(2) Toteuttamistaan toimenpiteistä huolimatta Norja ilmoitti uusista ISA-taudinpurkauksista vuonna 2002, eikä taudin näin ollen voida odottaa häviävän nopeasti.

(3) Maailman eläintautijärjestö (OIE) on antanut lausunnon, jossa se toteaa, ettei ISA-viruksen vertikaalisesta tarttumisesta ole näyttöä.

(4) OIE:n lausunnon ja niiden jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden, joissa ISA-tautia on esiintynyt, kokemuksen ja käytännön perusteella ei ole tullut osoitetuksi, että olisi tarpeen pitää voimassa päätöksessä 1999/766/EY säädettyjä suojatoimenpiteitä, jotka koskevat *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen mätiä ja sukusoluja, jotka ovat peräisin sellaiselta tilalta Norjassa, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilystä tai taudinpurkauksesta johtuvia terveyttä koskevia rajoituksia, ja sen vuoksi on aiheellista korvata mainitussa päätöksessä säädetyt toimenpiteet tässä päätöksessä säädettävillä toimenpiteillä. Päätös 1999/766/EY olisi sen vuoksi kumottava.

(5) Norjan tautitilanteesta johtuen tässä päätöksessä säädettäviä suojatoimenpiteitä olisi sovellettava helmikuuhun 2004 saakka.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Salmonidae-heimoon kuuluvat elävät kalat sekä niiden mäti ja sukusolut

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä Norjasta peräisin olevien *Salmonidae*-heimoon kuuluvien elävien kalojen tuonti.

2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä Norjasta peräisin olevan, *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen elävän mädin tuonti, jos sitä ei ole desinfioitu kahdesti, sekä heti lypsämisen jälkeen että silmäpistevaiheessa; lähetysten mukana on oltava tämän päätöksen liitteessä I säädetyn mallin mukainen todistus.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava Norjasta peräisin olevien, *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen elävien sukusolujen tuonti.

2 artikla

Edellytykset ihmisravinnoksi tarkoitettujen *Salmonidae*-heimoon kuuluvien teurastettujen jalostamattomien kalojen tuonnille

Jäsenvaltioiden on sallittava Norjasta peräisin olevan teurastetun lohen (*Salmo salar*), meritaimenen (*Salmo trutta*) ja kirjolohen (*Oncorhynchus mykiss*) tuonti edellyttäen, että kaloilta on poistettu sisälmykset, tai jos sisälmyksiä ei ole poistettu, että lähetysten mukana on tämän päätöksen liitteessä II säädetyn mallin mukainen todistus.

([1]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.
([2]) EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1.
([3]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([4]) EYVL L 302, 25.11.1999, s. 23.
([5]) EYVL L 40, 12.2.2002, s. 12.

3 artikla

Poikkeus tieteellisiä tarkoituksia varten

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien eläin- ja tuotenäytteiden tuomisen alueelleen tieteellisiä tarkoituksia varten.

4 artikla

Kumotaan päätös 1999/766/EY.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava kauppaan soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä komissiolle viipymättä.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 3 päivästä helmikuuta 2003 1 päivään helmikuuta 2004.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

ISA-tautia koskeva terveystodistusmalli Norjasta peräisin olevalle lohikalojen mädille

Viitenumero ALKUPERÄISKAPPALE

1. **Asiaa hoitavat viranomaiset**

1.1. Toimivaltainen viranomainen: .....

.....

1.2. Toimivaltainen todistuksen antava viranomainen: ....

.....

2. **Lähetyksen alkuperäpaikka**

2.1. Alkuperäviljelylaitos: .....

.....

2.2. Viljelylaitoksen osoite tai sijainti: .....

.....

.....

2.3. Lähettäjän nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

.....

.....

3. **Lähetyksen määräpaikka**

3.1. Jäsenvaltio .....

.....

3.2. Viljelylaitoksen nimi: .....

.....

3.3. Osoite: .....

.....

3.4. Vastaanottajan nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

4. **Kuljetusväline ja lähetyksen tunnistaminen**

4.1. Kuorma-auto, junanvaunu, laiva tai ilma-alus: .....

.....

4.2. Rekisterinumero(t), laivan nimi tai lennon numero: ...

.....

4.3. Lähetyksen tunnistetiedot: .....

.....

5. **Lähetyksen kuvaus**

Hedelmöitettyä mätiä, kalalaji		
Tieteellinen nimi	Lajin yleisnimi	Mädin kokonaismäärä
☐ *Salmo salar*	☐ Lohi	
☐ *Salmo trutta*	☐ Meritaimen	
☐ *Oncorhynchus mykiss*	☐ Kirjolohi	

6. **Norjasta peräisin olevaa ja EY:ssä viljeltäväksi tarkoitettua *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen mätiä koskeva terveystodistus**

Allekirjoittanut virallinen tarkastaja vakuuttaa, että tämän todistuksen 5 kohdassa tarkoitettu mäti on desinfioitu kahdesti, sekä heti lypsämisen jälkeen että silmäpistevaiheessa Maailman eläintautijärjestön vesiviljelyeläinten terveyttä koskevan kansainvälisen koodeksin vuodelta 2000 olevan kolmannen painoksen 5.2 jakson 5.2.1 liitteen mukaisesti ja että se on peräisin viljelylaitoksesta, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilemisestä tai taudinpurkauksesta johtuvia eläinten terveyttä koskevia rajoituksia.

....

(paikka) (päivämäärä)

Virallinen leima (1)

.....

(Virallisen tarkastajan allekirjoitus) (1)

.....

(Nimi suuraakkosin, pätevyys ja virka-asema)

(1) Allekirjoituksen ja leiman värin on oltava eri kuin painoväri.

LIITE II

ISA-tautia koskeva terveystodistusmalli Norjasta peräisin oleville lohikaloille, joilta ei ole poistettu sisälmyksiä

Viitenumero ALKUPERÄISKAPPALE

1. **Asiaa hoitavat viranomaiset**

1.1. Toimivaltainen viranomainen: .....

.....

1.2. Toimivaltainen todistuksen antava viranomainen: .....

.....

2. **Lähetyksen alkuperäpaikka**

2.1. Alkuperälaitos, jossa kalat on teurastettu ja pakattu: ...

.....

2.2. Laitoksen osoite tai sijainti: .....

.....

.....

2.3. Alkuperäviljelylaitos: .....

.....

2.4. Viljelylaitoksen osoite tai sijainti: .....

.....

.....

2.5. Lähettäjän nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

3. **Lähetyksen määräpaikka**

3.1. Jäsenvaltio: .....

.....

3.2. Vastaanottajan nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

4. **Kuljetusväline ja lähetyksen tunnistaminen**

4.1. Kuorma-auto, junanvaunu, laiva tai ilma-alus: .....

.....

4.2. Rekisterinumero(t), laivan nimi tai lennon numero: ...

.....

4.3. Lähetyksen tunnistetiedot: .....

.....

.....

5. **Lähetyksen kuvaus**

Kalalaji		
Tieteellinen nimi	Lajin yleisnimi	Kalojen kokonaispaino
☐ *Salmo salar*	☐ Lohi	
☐ *Salmo trutta*	☐ Meritaimen	
☐ *Oncorhynchus mykiss*	☐ Kirjolohi	

6. **Norjasta peräisin olevia lohikalatuotteita koskeva terveystodistus**

Allekirjoittanut virallinen tarkastaja vakuuttaa, että tämän todistuksen 5 kohdassa tarkoitetut tuotteet ovat peräisin sellaisella Norjan alueella sijaitsevasta viljelylaitoksesta ja muusta laitoksesta, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilemisestä tai taudinpurkauksesta johtuvia eläinten terveyttä koskevia rajoituksia.

..... (paikka)

..... (päivämäärä)

Virallinen leima (1)

..... (Virallisen tarkastajan allekirjoitus) (1)

..... (Nimi suuraakkosin, pätevyys ja virka-asema)

(1) Allekirjoituksen ja leiman värin on oltava eri kuin painoväri.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä tammikuuta 2003,
tietyistä Färsaarilla esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 363)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/71/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY ([2]), ja erityisesti sen 18 artiklan 7 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([3]) ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Koska Färsaarilla esiintyi lohen tarttuvaa anemiaa (ISA), komissio teki tietyistä färsaarelaisista lohikaloissa esiintyvää lohen tarttuvaa anemiaa koskevista suojatoimenpiteistä 14 päivänä syyskuuta 2000 päätöksen 2000/574/EY ([4]), jota on viimeksi muutettu päätöksellä 2002/110/EY ([5]). Tällaisia toimenpiteitä ovat kielto tuoda eläviä lohia yhteisöön ja tiukat vaatimukset tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuonnille. Näitä toimenpiteitä sovelletaan 1 päivään helmikuuta 2003.

(2) Toteuttamistaan toimenpiteistä huolimatta Färsaaret ilmoitti uusista ISA-taudinpurkauksista vuonna 2002, eikä taudin näin ollen voida odottaa häviävän nopeasti.

(3) Maailman eläintautijärjestö (OIE) on antanut lausunnon, jossa se toteaa, ettei ISA-viruksen vertikaalisesta tarttumisesta ole näyttöä.

(4) OIE:n lausunnon ja niiden jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden, joissa ISA-tautia on esiintynyt, kokemuksen ja käytännön perusteella ei ole tullut osoitetuksi, että olisi tarpeen pitää voimassa päätöksessä 2000/574/EY säädettyjä suojatoimenpiteitä, jotka koskevat *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen mätiä ja sukusoluja, jotka ovat peräisin sellaiselta tilalta Färsaarilla, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilystä tai taudinpurkauksesta johtuvia terveyttä koskevia rajoituksia, ja sen vuoksi on aiheellista korvata mainitussa päätöksessä säädetyt toimenpiteet tässä päätöksessä säädettävillä toimenpiteillä. Päätös 2000/574/EY olisi sen vuoksi kumottava.

(5) Färsaarten tautitilanteesta johtuen tässä päätöksessä säädettäviä suojatoimenpiteitä olisi sovellettava helmikuuhun 2004 saakka.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Salmonidae-heimoon kuuluvat elävät kalat sekä niiden mäti ja sukusolut

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä Färsaarilta peräisin olevien *Salmonidae*-heimoon kuuluvien elävien kalojen tuonti.

2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä Färsaarilta peräisin olevan, *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen elävän mädin tuonti, jos sitä ei ole desinfioitu kahdesti, sekä heti lypsämisen jälkeen että silmäpistevaiheessa; lähetysten mukana on oltava tämän päätöksen liitteessä I säädetyn mallin mukainen todistus.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava Färsaarilta peräisin olevien, *Salmonidae*-heimoon kuuluvien kalojen elävien sukusolujen tuonti.

([1]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.
([2]) EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1.
([3]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([4]) EYVL L 240, 23.9.2000, s. 26.
([5]) EYVL L 40, 12.2.2002, s. 13.

2 artikla

Edellytykset ihmisravinnoksi tarkoitettujen *Salmonidae*-heimoon kuuluvien teurastettujen jalostamattomien kalojen tuonnille

Jäsenvaltioiden on sallittava Färsaarilta peräisin olevan teurastetun lohen (*Salmo salar*), meritaimenen (*Salmo trutta*) ja kirjolohen (*Oncorhynchus mykiss*) tuonti edellyttäen, että kaloilta on poistettu sisälmykset, tai jos sisälmyksiä ei ole poistettu, että lähetysten mukana on tämän päätöksen liitteessä II säädetyn mallin mukainen todistus.

3 artikla

Poikkeus tieteellisiä tarkoituksia varten

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien eläin- ja tuotenäytteiden tuomisen alueelleen tieteellisiä tarkoituksia varten.

4 artikla

Kumotaan päätös 2000/574/EY.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava kauppaan soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä komissiolle viipymättä.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 3 päivästä helmikuuta 2003 1 päivään helmikuuta 2004.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

ISA-tautia koskeva terveystodistusmalli Färsaarilta peräisin olevalle lohikalojen mädille

Viitenumero ALKUPERÄISKAPPALE

1. **Asiaa hoitavat viranomaiset**

1.1. Toimivaltainen viranomainen: .....

.....

1.2. Toimivaltainen todistuksen antava viranomainen: .....

.....

2. **Lähetyksen alkuperäpaikka**

2.1. Alkuperäviljelylaitos: .....

.....

2.2. Viljelylaitoksen osoite tai sijainti: .....

.....

.....

2.3. Lähettäjän nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

.....

.....

3. **Lähetyksen määräpaikka**

3.1. Jäsenvaltio: .....

.....

3.2. Viljelylaitoksen nimi: .....

.....

3.3. Osoite: .....

.....

3.4. Vastaanottajan nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

4. **Kuljetusväline ja lähetyksen tunnistaminen**

4.1. Kuorma-auto, laiva tai ilma-alus: .....

.....

4.2. Rekisterinumero(t), laivan nimi tai lennon numero: ...

.....

4.3. Lähetyksen tunnistetiedot: .....

.....

5. **Lähetyksen kuvaus**

Hedelmöitettyä mätiä, kalalaji		
Tieteellinen nimi	Lajin yleisnimi	Mädin kokonaismäärä
☐ *Salmo salar*	☐ Lohi	
☐ *Salmo trutta*	☐ Meritaimen	
☐ *Oncorhynchus mykiss*	☐ Kirjolohi	

6. **Färsaarilta peräisin olevaa ja EY:ssä viljeltäväksi tarkoitettua Salmonidae-heimoon kuuluvien kalojen mätiä koskeva terveystodistus**

Allekirjoittanut virallinen tarkastaja vakuuttaa, että tämän todistuksen 5 kohdassa tarkoitettu mäti on desinfioitu kahdesti, sekä heti lypsämisen jälkeen että silmäpistevaiheessa Maailman eläintautijärjestön vesiviljelyeläinten terveyttä koskevan kansainvälisen koodeksin vuodelta 2000 olevan kolmannen painoksen 5.2 jakson 5.2.1 liitteen mukaisesti ja että se on peräisin viljelylaitoksesta, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilemisestä tai taudinpurkauksesta johtuvia eläinten terveyttä koskevia rajoituksia.

....

(paikka) (päivämäärä)

Virallinen leima (1)

.....

(Virallisen tarkastajan allekirjoitus) (1)

.....

(Nimi suuraakkosin, pätevyys ja virka-asema)

(1) Allekirjoituksen ja leiman värin on oltava eri kuin painoväri.

LIITE II

ISA-tautia koskeva terveystodistusmalli Färsaarilta peräisin oleville lohikaloille, joilta ei ole poistettu sisälmyksiä

Viitenumero ALKUPERÄISKAPPALE

1. **Asiaa hoitavat viranomaiset**

1.1. Toimivaltainen viranomainen: .....

.....

1.2. Toimivaltainen todistuksen antava viranomainen: .....

.....

2. **Lähetyksen alkuperäpaikka**

2.1. Alkuperälaitos, jossa kalat on teurastettu ja pakattu: ...

.....

2.2. Laitoksen osoite tai sijainti: .....

.....

.....

2.3. Alkuperäviljelylaitos: .....

.....

2.4. Viljelylaitoksen sijaintiosoite: .....

.....

.....

2.5. Lähettäjän nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

3. **Lähetyksen määräpaikka**

3.1. Jäsenvaltio: .....

.....

3.2. Vastaanottajan nimi, osoite ja puhelinnumero:

.....

.....

.....

4. **Kuljetusväline ja lähetyksen tunnistaminen**

4.1. Kuorma-auto, laiva tai ilma-alus: .....

.....

4.2. Rekisterinumero(t), laivan nimi tai lennon numero: ...

.....

4.3. Lähetyksen tunnistetiedot: .....

.....

5. **Lähetyksen kuvaus**

Kalalaji		
Tieteellinen nimi	Lajin yleisnimi	Kalojen kokonaispaino
☐ *Salmo salar*	☐ Lohi	
☐ *Salmo trutta*	☐ Meritaimen	
☐ *Oncorhynchus mykiss*	☐ Kirjolohi	

6. **Färsaarilta peräisin olevia lohikalatuotteita koskeva terveystodistus**

Allekirjoittanut virallinen tarkastaja vakuuttaa, että tämän todistuksen 5 kohdassa tarkoitetut tuotteet ovat peräisin sellaisella Färsaarten alueella sijaitsevasta viljelylaitoksesta ja muusta laitoksesta, johon ei sovelleta lohen tarttuvan anemian epäilemisestä tai taudinpurkauksesta johtuvia eläinten terveyttä koskevia rajoituksia.

..... (paikka)

..... (päivämäärä)

Virallinen leima (1)

..... (Virallisen tarkastajan allekirjoitus) (1)

..... (Nimi suuraakkosin, pätevyys ja virka-asema)

(1) Allekirjoituksen ja leiman värin on oltava eri kuin painoväri.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä tammikuuta 2003,

eräistä Kiinasta tuotaviin eläinperäisiin tuotteisiin liittyvistä suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/994/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 426)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/72/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([1]) ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sen jälkeen, kun eräistä Kiinasta tuoduista eläinperäisistä tuotteista löydettiin eläinlääkkeiden jäämiä ja Kiinaan tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä havaittiin puutteita eläinlääkkeiden sääntelyssä sekä elävien eläinten ja eläintuotteiden jäämien valvontajärjestelmässä, komissio teki 30 päivänä tammikuuta 2002 päätöksen 2002/69/EY ([2]) eräistä Kiinasta tuotavien eläinperäisten tuotteiden suojatoimenpiteistä.

(2) Kiinan viranomaisten toimittamien tietojen ja jäsenvaltioiden tekemistä tarkastuksista saatujen positiivisten tulosten perusteella on ollut mahdollista sallia tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti Kiinasta useiden päätökseen 2002/69/EY tehtyjen muutosten avulla. Nämä muutokset konsolidoitiin komission päätöksellä 2002/994/EY ([3]).

(3) Päätöksessä 2002/69/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/933/EY ([4]), säädetään, että Kiinasta sallitaan sekä luonnonvaraisen että vesiviljelystä peräisin olevan lohen (*Salmo salar*) fileiden tuonti. Tämä tuote säilytettiin kuitenkin päätöksen 2002/994/EY liitteessä täsmentämättä, että molemmat alkuperät olivat sallittuja. Tämän vuoksi päätöksen 2002/994/EY liite olisi muutettava vastaavasti.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2002/994/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 3 päivästä helmikuuta 2003.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

([1]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([2]) EYVL L 30, 31.1.2002, s. 50.
([3]) EYVL L 348, 21.12.2002, s. 154.
([4]) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 71.

LIITE

"LIITE

I osa Luettelo ihmisravinnoksi tai rehuksi tarkoitetuista eläinperäisistä tuotteista, joiden tuonti yhteisöön sallitaan ilman testausta:

— Kalastustuotteet, paitsi seuraavat:
  — vesiviljelystä saadut, muut kuin jäljempänä tarkoitetut *Salmo salar* -lajiin kuuluvan lohen fileet
  — ankeriaat
  — muut katkaravut kuin jäljempänä tarkoitetut Atlantin valtamerestä pyydetyt
— *Salmo salar* -lajiin kuuluvan lohen fileet
— Atlantin valtamerestä pyydetyt kokonaiset katkaravut, joita ei ole valmistettu tai jalostettu muuten kuin jäähdyttämällä ja pakkaamalla lopulliseen pakkaukseensa merellä ja jotka on purettu suoraan yhteisön alueella
— Gelatiini

II osa Luettelo ihmisravinnoksi tai rehuksi tarkoitetuista eläinperäisistä tuotteista, joiden tuonti yhteisöön sallitaan, jos niille tehdään kemiallinen testi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

— Suolet
— *Procambrus clarkii* -lajin ravut, jotka on pyydetty makeista luonnonvesistä
— Edellä I osan mukaisesti sallituista kalastustuotteista saatu surimi

III osa Luettelo ihmisravinnoksi tai rehuksi tarkoitetuista eläinperäisistä tuotteista, joiden tuonti yhteisöön sallitaan, jos niille tehdään kemiallinen testi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti"

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1488/2001, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 196, 20. heinäkuuta 2001)

Sivulla 15, 23 artiklan 4 kohdassa:

korvataan: ”… artiklan 21 …”

seuraavasti: ”… artiklan 22 …”.

HUOMAUTUS LUKIJOILLE

Nizzan sopimuksen 2 artiklan 38 kohdan mukaisesti, jolla muutetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 254 artiklaa, *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* nimi on Nizzan sopimuksen voimaantulopäivästä 1 päivästä helmikuuta 2003 lähtien *Euroopan unionin virallinen lehti*.